

5 MOSEBOG

¹ Dette er de Ord, Moses talte til hele Israel hinsides Jordan i Ørkenen, i Arabalavningen, lige over for Suf, mellem Paran og Tofel, Laban, Hazerot og Di-Zahab, ² elleve Dagsrejser fra Horeb, regnet over Se'irs Bjerge til Kadesj-Barnea. ³ I det fyrretyvende År på den første Dag i den ellefte Måned kundgjorde Moses Israelitterne alt, hvad HERREN havde pålagt ham angående dem, ⁴ efter at han havde slået Amoritterkongen Sihon, der boede i Hesjbon, og Kong Og af Basan, der boede i Asjarot og Edre'i. ⁵ Hinsides Jordan i Moabs Land tog Moses sig for at fremsætte følgende Lovudlægning: ⁶ HERREN vor Gud taledede til os ved Horeb og sagde: "I har nu længe nok opholdt eder ved Bjerget her; ⁷ bryd derfor op og drag til Amoritternes Bjerge og til alle deres Naboer i Arabalavningen, på Bjergene, i Lavlandet, i Sydlandet og ved Kysten, til Kana'anæernes Land og Libanon, lige til den store Flod, Eufratfloden. ⁸ Se, jeg giver Landet i eders Magt; drag derind og tag det Land i Besiddelse, som jeg tilsvor eders Fædre, Abraham, Isak og Jakob, at ville give dem og deres Afkom efter dem." ⁹ Dengang talte jeg til eder og sagde: "Jeg kan ikke ene bære eder. ¹⁰ HERREN eders Gud har gjort eder talrige, og se, I er nu så mange som Stjernerne på Himmelen; ¹¹ måtte kun HERREN, eders Fædres Gud, gøre eder tusinde Gange så talrige endnu og velsigne eder, som han har

forjættet eder - ¹² men hvorledes skal jeg ene kunne bære hele Besværet og Arbejdet med eder og eders Stridigheder? ¹³ Sørg derfor for at finde nogle kloge, forstandige og erfarne Mænd i hver Stamme, som jeg kan sætte i Spidsen for eder!” ¹⁴ Dertil svarede I og sagde: “Det Forslag, du har fremsat, er godt!” ¹⁵ Derfor tog jeg Overhovederne for eders Stammer, kloge og erfarne Mænd, og satte dem i Spidsen for eder som Øverste over tusinde, hundrede, halvtredsindstve eller ti og som Tilsynsmænd over eders Stammer. ¹⁶ Dengang gav jeg så eders Dommere det Påbud: “Hold Forhør, når der er Stridigheder mellem eders Landsmænd, og døm retfærdigt, når en Mand har en Sag, enten det er med en Landsmand eller med en, der bor som fremmed hos ham; ¹⁷ vis ingen Personsanseelse for Retten; hør på den ringeste som på den største og frygt ikke for nogen; thi Dommen er Guds! Men Sager, som er eder for vanskelige, skal I forebringe mig, så skal jeg holde Forhør i dem!” ¹⁸ Og dengang gav jeg eder så Pålæg om alt, hvad I skulde gøre. ¹⁹ Derpå brød vi op fra Horeb og drog gennem hele denne store, grufulde Ørken, som I selv har set, i Retning af Amoritternes Bjerge, således som HERREN vor Gud havde pålagt os. Og vi kom til Kadesj-Barnea. ²⁰ Da sagde jeg til eder: “I er nu kommet til Amoritternes Bjerge, som HERREN vor Gud vil give os. ²¹ Se, HERREN din Gud har givet Landet i din Magt, drag derfor op og tag det i Besiddelse, således som HERREN, dine Fædres Gud, har sagt

til dig. Frygt ikke, men vær uforsagt!” ²² Da kom I alle hen til mig og sagde: “Lad os sende nogle Mænd i forvejen til at udspejde Landet for os og bringe os Underretning om den Vej, vi skal drage op ad, og om de Byer, vi kommer til!” ²³ Jeg billigede det og udtog tolv Mænd iblandt eder, en af hver Stamme. ²⁴ De begav sig på Vej og drog op i Bjergene og kom til Esjkoldalen og udspejdede den; ²⁵ og de tog nogle af Landets Frugter med og bragte dem ned til os, og de meldte os tilbage: “Det er et herligt Land, HERREN vor Gud vil give os!” ²⁶ Men I vilde ikke drage op, I var genstridige mod HERREN eders Guds Befaling. ²⁷ I knurrede i eders Telte og sagde: “Af Had til os førte HERREN os ud af Ægypten for at give os i Amoritternes Hånd og lade os gå til Grunde!” ²⁸ Hvor er det dog, vi skal hen? Vore Brødre tog Modet fra os, da de sagde: Det er et Folk, der er større og højere end vi, og der er store Byer med himmelhøje Fæstningsværker, ja, vi så endog Efterkommere af Anakitterne der!” ²⁹ Men jeg sagde til eder: “Lad eder ikke skræmme og frygt ikke for dem! ³⁰ HERREN eders Gud, der vandrer foran eder, vil selv stride for eder, som I så, han gjorde det for eder i Ægypten ³¹ og i Ørkenen, hvor du så, at HERREN din Gud bar dig, som en Mand bærer sin Søn, hele den Vej I har vandret, lige til I nåede hertil!” ³² Men alligevel troede I ikke på HERREN eders Gud, ³³ skønt han vandrede foran eder på Vejen for at udsøge Lejrpladser til eder, om Natten i Ilden, for at I kunde se,

hvor I skulde gå, og om dagen i Skyen. ³⁴ Men da HERREN hørte eders Ord, blev han vred og svor: ³⁵ “Ikke en eneste af disse Mænd, af denne onde Slægt, skal få det herlige Land at se, som jeg svor at ville give eders Fædre, ³⁶ undtagen Kaleb, Jefunnes Søn; han alene skal få det at se, og ham og hans Børn vil jeg give det Land, han har betrådt, fordi han har vist HERREN fuld Lydighed!” ³⁷ Også på mig blev HERREN vred for eders Skyld, og han sagde: “Heller ikke du skal komme derind! ³⁸ Josua, Nuns Søn, der står i din Tjeneste, han skal komme derind; sæt Mod i ham, thi han skal skaffe Israel det i Eje.” ³⁹ Og dets små Børn, som I sagde skulde blive til Bytte, eders Børn, som i Dag ikke kender Forskel på godt og ondt, de skal komme derind, dem vil jeg give det, og de skal tage det i Besiddelse. ⁴⁰ I selv derimod skal vende om og begive eder på Vej til Ørkenen i Retning af det røde Hav! ⁴¹ Da svarede I og sagde til mig: “Vi har syndet imod HERREN! Vi vil drage op og kæmpe, som HERREN vor Gud har befalet os!” Og alle iførte I eder eders Våben og vilde i Letsindighed drage op i Bjergene. ⁴² Men HERREN sagde til mig: “Sig til dem: Drag ikke op og indlad eder ikke i Kamp, thi jeg er ikke iblandt eder; gør I det, bliver I slået af eders Fjender!” ⁴³ Men da jeg sagde det til eder, adlød I ikke, men var genstridige mod HERRENS Bud og formastede eder til at drage op i Bjergene. ⁴⁴ Da drog Amoritterne, der bor i Bjergene der, ud imod eder, og de forfulgte eder som Bier og slog eder fra Se'ir til Horma. ⁴⁵ Da I

så kom tilbage, græd I for HERRENS Åsyn; men HERREN vilde ikke høre eder og låne eder Øre.
46 Så blev I hele den lange Tid i Kadesj.

2

1 Så vendte vi om og brød op til Ørkenen i Retning af det røde Hav, således som HERREN havde pålagt mig, og i lang Tid vandrede vi rundt om Se'irs Bjerge. 2 Da sagde HERREN til mig: 3 “Nu har I længe nok vandret rundt om Bjergene her; vend eder nu mod Nord! 4 Men byd Folket og sig: Når I nu drager igennem eders Brødres, Esaus Sønners, Landemærker, de, som bor i Se'ir, og de bliver bange for eder, så skal I tage eder vel i Vare 5 for at inklade eder i Krig med dem; thi jeg vil ikke give eder så meget som en Fodsbred af deres Land; thi Esau har jeg givet Se'irs Bjerge i Arv og Eje. 6 Fødevarer at spise skal I købe af dem for Penge, også Vand at drikke skal I købe af dem for Penge; 7 thi HERREN din Gud har velsignet dig i alt, hvad du har taget dig for, han har sørget for dig på din Vandring gennem denne store Ørken; i fyrretyve År har HERREN din Gud nu været med dig, du har ikke manglet noget.” 8 Derpå drog vi fra Elat og Ezjongeber ad Arabavejen gennem vore Brødres, Esaus Sønners Land, de, som bor i Se'ir; så drejede vi af og drog videre ad Vejen til Moabs Ørken. 9 Og HERREN sagde til mig: “Du må ikke angribe Moab eller inklade dig i Krig med dem, thi jeg vil ikke give dig noget af deres Land i Eje; thi Lots Sønner har jeg givet Ar i Eje. 10 (Fordum

beboedes det af Emitterne, et stort og talrigt Folk, kæmpestore som Anakitterne;) ¹¹ (også de henregnes ligesom Anakitterne til Refaitterne, men Moabitterne kalder dem Emiter.) ¹² (I Se'ir boede derimod fordem Horitterne, som Esaus Sønner drev bort og udryddede foran sig, hvorefter de bosatte sig der i deres Sted, ligesom Israel gjorde ved sit Ejendomsland, som HERREN gav dem). ¹³ Bryd nu op og gå over Zeredbækken!” Så gik vi over Zeredbækken. ¹⁴ Der var gået otte og tredive År fra vort Opbrud fra Kadesj-Barnea, til vi gik over Zeredbækken, til hele din Slægt af våbenføre Mænd var uddød af Lejren, således som HERREN havde svoret dem; ¹⁵ også HERRENS Hånd havde været imod dem, så de blev udryddet af Lejren til sidste Mand. ¹⁶ Men da alle våbenføre Mænd var uddøde af Folket, ¹⁷ taledede HERREN til mig og sagde: ¹⁸ Når du nu drager gennem Moabs Landemærker, gennem Ar, ¹⁹ og således når hen til Ammonitterne, så må du ikke angribe dem eller indlade dig i Krig med dem, thi jeg vil ikke give dig noget af Ammoniternes Land i Eje; thi det har jeg givet Lots Børn i Eje. ²⁰ (Også det henregnes til Refaitternes Land; det beboedes fordem af Refaitter, men Ammonitterne kalder dem Zamzummitter.) ²¹ (Det var et stort og talrigt Folk, kæmpestore som Anakitterne. Men HERREN udryddede dem foran dem, så de drev dem bort og bosatte sig der i deres Sted,) ²² (ligesom han gjorde for Esaus Sønner, der bor i Se'ir, for hvem han udryddede Horitterne, så de drev dem

bort og bosatte sig der i deres Sted, og de bor der den Dag i dag.) ²³ (Men Avvijitterne, der boede i Landsbyer i Egnene henimod Gaza, dem drev Kaftorerne, der var udvandret fra Kaftor, bort og bosatte sig der i deres Sted). ²⁴ Bryd nu op og gå over Arnonfloden! Se, jeg har givet Hesjbons Konge, Amoritten Sihon, og hans Land i din Hånd; giv dig kun til at drive ham bort og føre Krig med ham! ²⁵ Fra i Dag af begynder jeg at vække Frygt og Rædsel for dig hos alle Folkeslag under Himmelen; blot de hører om dig, skal de ryste og bæve for dig! ²⁶ Da udsendte jeg Sendebud fra Kedemots Ørken til Kong Sihon af Hesjbon med følgende fredelige Tilbud: ²⁷ “Lad mig drage gennem dit Land; jeg skal holde mig til Vejen uden at bøje af til højre eller venstre. ²⁸ Fødevarer at spise skal du sælge mig for Penge, og Vand at drikke skal du give mig for Penge, jeg beder kun om at måtte drage igennem til Fods, ²⁹ således som Esaus Sønner, der bor i Se'ir, og Moabitterne, der bor i Ar, tillod mig, indtil jeg kommer over Jordan ind i det Land, HERREN vor Gud vil give os!” ³⁰ Men Kong Sihon i Hesjbon vilde ikke tillade os at drage igennem; thi HERREN din Gud forhærdede hans Ånd og gjorde hans Hjerte hårdt for at give ham i din Hånd, som det nu er sket. ³¹ Derpå sagde HERREN til mig: “Se, jeg har allerede begyndt at give Sihon og hans Land i din Magt; giv dig kun til at drive ham bort for at tage hans Land i Besiddelse!” ³² Så rykkede Sihon med alle sine Krigere ud imod os til Kamp ved Jaza; ³³ og

HERREN vor Gud gav ham i vor Magt, og vi slog ham og hans Sønner og alle hans Krigere. ³⁴ Og vi indtog dengang alle hans Byer og lagde i enhver By Band på Mænd, Kvinder og Børn uden at lade en eneste undslippe; ³⁵ kun Kvæget tog vi selv som Bytte, tillige med hvad vi røvede i de erobrede Byer. ³⁶ Fra Aroer ved Arnonflodens Bred og Byen, der ligger i Dalen, og til Gilead var der ikke en By, som var os uindtagelig; HERREN vor Gud gav dem alle i vor Magt. ³⁷ Men på Ammonitternes Land forgreb du dig ikke, hverken det, der ligger langs Jabbokfloden, eller Byerne i Bjergene, således som HERREN vor Gud havde påbudt.

3

¹ Derpå brød vi op og drog mod Basan. Og Kong Og af Basan rykkede med alle sine Krigere ud imod os til Kamp ved Edre'i. ² Da sagde HERREN til mig: "Frygt ikke for ham, thi jeg giver ham i din Hånd tillige med hele hans Folk og Land, og du skal gøre ved ham, som du gjorde ved Sihon, Amoritterkongen i Hesjbon." ³ Så gav HERREN vor Gud også kong Og af Basan og alle hans Krigere i vor Hånd, og vi slog ham, så ikke en eneste undslap. ⁴ Vi indtog dengang alle hans Byer; der var ikke én By, vi ikke fratog dem, i alt tresindstyve Byer, hele Landskabet Argob, Ogs Kongerige i Basan, ⁵ lutter Byer, der var befæstet med høje Mure, Porte og Portslåer, foruden de mange åbne Byer; ⁶ og vi lagde Band på dem, ligesom vi havde gjort ved Kong Sihon i Hesjbon,

i enhver By lagde vi Band på Mænd, Kvinder og Børn; ⁷ men alt Kvæget, og hvad vi røvede fra Byerne, tog vi selv som Bytte. ⁸ Således erobrede vi dengang Landet fra de to Amoriterkonger hinsides Jordan fra Arnonfloden til Hermonbjerget - ⁹ Zidonierne kalder Hermon Sirjon, men Amoritterne kalder det Senir - ¹⁰ alle Byerne på Højsletten, hele Gilead og hele Basan lige til Salka og Edre'i, Byer i kong Ogs Rige i Basan. ¹¹ (Thi Kong Og af Basan var den eneste, der endnu var tilbage af Refaitterne; hans Kiste, en Jernkiste, står jo endnu i Rabba i Ammon, ni Alen lang og fire Alen bred efter vanligt Mål). ¹² Således tog vi dengang dette Land i Besiddelse. Landet fra Aroer, der ligger ved Arnonfloden, og Halvdelen af Gileads Bjerge med Byerne der gav jeg Rubenitterne og Gaditterne; ¹³ men Resten af Gilead og hele Basan, Ogs Rige, gav jeg til Manasses halve Stamme, hele Landskabet Argob. (Det er hele dette Basan, man kalder Refaitterland.) ¹⁴ Manasses Søn Ja'ir erobrede hele Landskabet Argob indtil Gesjuriternes og Ma'akatiternes Egne og kaldte dem Ja'irs Teltbyer efter sig selv, som de hedder endnu den Dag i Dag. ¹⁵ Og Makir gav jeg Gilead; ¹⁶ og Rubenitterne og Gaditterne gav jeg Landet fra Gilead til Arnonfloden med Dalens Midtlinie som Grænse og til Jabbokfloden, Ammoniternes Grænse, ¹⁷ og Arabalavningen med Jordan som Grænse fra Kinneret til Araba- eller Salthavet ved Foden af Pisgas Skrænter mod Øst. ¹⁸ Dengang gav jeg eder følgende Påbud:

“HERREN eders Gud har givet eder dette Land i Eje; men I skal, så mange krigsdygtige Mænd I er, drage væbnede i Spidsen for eders Brødre Israelitterne - ¹⁹ kun eders Kvinder, Børn og Kvæg (jeg ved, at I har meget Kvæg) skal blive tilbage i de Byer; jeg giver eder - ²⁰ indtil HERREN bringer eders Brødre til Hvile ligesom eder, og de også får taget det Land i Besiddelse, som HERREN eders Gud vil give dem hinsides Jordan; så kan enhver af eder vende tilbage til den Ejendom, jeg har givet eder!” ²¹ Og Josua gav jeg dengang følgende Påbud: “Du har med egne Øjne set alt, hvad HERREN eders Gud har gjort ved disse to Konger; således vil HERREN også gøre ved alle de Riger, du drager over til. ²² Du skal ikke frygte for dem; thi HERREN eders Gud vil selv kæmpe for eder!” ²³ Og dengang bad jeg således til HERREN: ²⁴ “Herre, HERRE! Du har begyndt at vise din Tjener din Storhed og din stærke Hånd! Thi hvem er den Gud i Himmelen og på Jorden, der kan gøre sådanne Gerninger og Størværker som du? ²⁵ Lad mig da få Lov at drage over og se det herlige Land hinsides Jordan, det herlige Bjergland og Libanon!” ²⁶ Men HERREN var vred på mig for eders Skyld og hørte mig ikke, men han sagde til mig: “Lad det være nok, tal ikke mere til mig om den Sag; ²⁷ men stig op på Pisgas Tinde, løft dit Blik mod Vest og Nord, mod Syd og Øst, og tag det i Øjesyn. Thi du kommer ikke til at drage over Jordan dernede; ²⁸ men sig Josua, hvad han skal, og sæt Mod i ham og styrk ham, thi det bliver ham, der skal drage over i Spidsen

for dette Folk, og ham, der skal give dem det Land, du ser, i Eje.”²⁹ Så blev vi i Dalen lige over for Bet-Peor.

4

¹ Og nu, Israel! Hør de Anordninger og Lovbud, som jeg vil lære eder at holde, for at I kan blive i Live og komme ind og tage det Land i Besiddelse, som HERREN, eders Fædres Gud, vil give eder. ² I må hverken lægge noget til eller trække noget fra, hvad jeg byder eder, men I skal holde HERREN eders Guds Bud, som jeg pålægger eder. ³ I har med egne Øjne set, hvad HERREN gjorde i Anledning af Ba'al-Peor: Hver eneste Mand, som fulgte Ba'al-Peor, udryddede HERREN din Gud af din Midte. ⁴ Men I, som holdt fast ved HERREN eders Gud, er alle i Live den Dag i Dag. ⁵ Se, jeg har lært eder Anordninger og Lovbud, således som HERREN min Gud har pålagt mig, for at I skal handle derefter i det Land, I skal ind og tage i Besiddelse; ⁶ hold dem og følg dem! Thi det skal være eders Visdom og eders Kløgt i de andre Folks Øjne. Når de hører om alle disse Anordninger, skal de sige: “Sandelig, det er et vist og klogt Folk, dette store Folk!” ⁷ Thi hvor er der vel et stort Folk, som har Guder, der kommer til det, således som HERREN vor Gud gør det, når vi kalder på ham; ⁸ og hvor er der vel et stort Folk, der har så retfærdige Anordninger og Lovbud som hele denne Lov, jeg forelægger eder i Dag? ⁹ Kun skal du vogte dig og omhyggeligt tage Vare på dig selv, at du ikke glemmer, hvad du med egne Øjne har set, og at

det ikke viger fra dit Hjerte, så længe du lever; og du skal fortælle dine Sønner og dine Sønners Sønner derom. ¹⁰ Glem ikke den Dag, du stod for HERREN din Guds Åsyn ved Horeb, da HERREN sagde til mig: “Kald mig Folket sammen, for at jeg kan kundgøre dem mine Ord, så de kan lære at frygte mig, så længe de lever på Jorden, og lære deres Sønner det samme!” ¹¹ Da trådte I frem og stod ved Bjergets Fod, medens Bjerget brændte i lys Lue helt ind i Himmelen, hyllet i Mørke, Skyer og Mulm; ¹² og da HERREN taledede til eder ud fra Ilden, hørte I kun Ordene, men nogen Skikkelse så I ikke, kun en Røst fornam I. ¹³ Da kundgjorde han eder sin Pagt, som han bød eder at holde, de ti Ord, og han skrev dem på to Stentavler. ¹⁴ Og mig bød HERREN dengang at lære eder Anordninger og Lovbud, som I skulde overholde idet Land, I nu skal over og tage i Besiddelse. ¹⁵ Eftersom I ikke så nogen Skikkelse, dengang HERREN taledede til eder på Horeb ud fra Ilden, så vogt eder nu omhyggeligt for ¹⁶ at handle så ryggesløst, at I laver eder et Gudebillede, en Stenstøtte i en eller anden Skikkelse, enten det nu er et Afbillede af en Mand eller en Kvinde ¹⁷ eller et Afbillede af et eller andet Dyr, der lever på Jorden, eller et Afbillede af en eller anden vinget Fugl, der flyver under Himmelen, ¹⁸ eller et Afbillede af et eller andet Kryb, der kryber på Jorden, eller et Afbillede af en eller anden Fisk i Vandet under Jorden; ¹⁹ og når du løfter dit Blik til Himmelen og ser Solen og Månen og Stjernerne, hele Himmels

Hær, så vogt dig for at lade dig forføre til at tilbede og dyrke dem. Thi HERREN din Gud har tildelt alle de andre Folk under hele Himmelen dem; ²⁰ men eder tog HERREN og førte ud af Smelteovnen, af Ægypten, for at I skulde være hans Ejendomsfolk, som I nu er. ²¹ Men HERREN blev vred på mig for eders Skyld og svor, at jeg ikke skulde komme over Jordan ind i det herlige Land, som HERREN din Gud vil give dig i Eje, ²² thi jeg skal dø i Landet her; jeg skal ikke komme over Jordan, men I skal komme over og tage dette herlige Land i Besiddelse. ²³ Så vogt eder for at glemme HERREN eders Guds Pagt, som han sluttede med eder, og for at lave eder noget Gudebillede i Skikkelse af noget som helst, HERREN din Gud har forbudt dig. ²⁴ Thi HERREN din Gud er en fortærende Ild, en nidkær Gud! ²⁵ Når du får Børn og Børnebørn, og I bliver gamle i Landet, og I da handler så ryggesløst, at I laver eder Gudebilleder i en eller anden Skikkelse og gør, hvad der er ondt i HERREN din Guds Øjne, så at I fortørner ham, ²⁶ så kalder jeg i Dag Himmelen og Jorden til Vidne imod eder på, at I hastigt skal blive udryddet af det Land, I skal over Jordan og tage i Besiddelse; I skal ikke få noget langt Liv der, men visselig gå til Grunde; ²⁷ og HERREN vil splitte eder mellem Folkene, og kun nogle få af eder skal blive tilbage blandt de Folkeslag, HERREN driver eder hen iblandt. ²⁸ Der skal I komme til at dyrke Guder, der er Menneskehænders Værk, Træ og Sten, som hverken kan se eller høre, spise eller lugte! ²⁹ Der skal I så søge HERREN din Gud, og du skal

finde ham, når du søger ham af hele dit Hjerte og hele din Sjæl. ³⁰ I de kommende Dage, når du er i Nød, og alle disse Ting kommer over dig, skal du vende om til HERREN din Gud og adlyde hans Røst. ³¹ Thi en barmhjertig Gud er HERREN din Gud; han slipper dig ikke og lader dig ikke gå til Grunde og glemmer ikke Pagten med dine Fædre, som han tilsvor dem. ³² Thi gransk dog i de henfarne Tider, der gik forud for dig, lige fra den Tid af da Gud skabte Menneskene på Jorden, og fra den ene Ende af Himmelen til den anden, om der er sket noget så stort som dette, eller om dets Lige er hørt. ³³ Har noget Folk hørt Guds Røst ud fra Ilden, således som du hørte det, og levet? ³⁴ Eller har nogen Gud søgt at komme og hente sig et Folk midt ud af et andet Folk ved Prøvelser, Tegn og Undere, ved Krig, med stærk Hånd og udstrakt Arm og store Rædsler, således som du med egne Øjne så HERREN eders Gud gøre med eder i Ægypten? ³⁵ Du fik det at se, for at du skulde vide, at HERREN og ingen anden er Gud. ³⁶ Fra Himmelen lod han dig høre sin Røst for at undervise dig, og på Jorden lod han dig se sin store Ild, og hans Ord hørte du ud fra Ilden. ³⁷ Og fordi han elskede dine Fædre og udvalgte deres Afkom efter dem og selv førte dig ud af Ægypten ved sin store Vælde ³⁸ for at drive Folk bort foran dig, der er større og mægtigere end du selv, og lade dig komme ind i deres Land og give dig det i Eje, som det nu er sket, ³⁹ derfor skal du i Dag vide og lægge dig på Sinde, at HERREN og ingen anden er Gud

oppe i Himmelen og nede på Jorden. ⁴⁰ Og du skal holde hans Anordninger og Bud, som jeg pålægger dig i Dag, for at det kan gå dig og dine Børn efter dig vel, og for at du alle Dage kan leve længe i det Land, HERREN din Gud giver dig! ⁴¹ På den Tid udskilte Moses tre Byer hinsides Jordan, på den østre Side, ⁴² som Tilflugtssteder for Manddrabere, der uforsætligt slår et andet Menneske ihjel uden i Forvejen at have båret Nag til ham, for at de kan redde Livet ved at ty til en af disse Byer, ⁴³ nemlig Bezer i Ørkenen på Højsletten for Rubenitterne, Ramot i Gilead for Gaditterne og Golan i Basan for Manassitterne. ⁴⁴ Dette er den Lov, Moses forelagde Israelitterne. ⁴⁵ Dette er de Vidnesbyrd, Anordninger og Lovbud, Moses kundgjorde Israelitterne, da de drog bort fra Ægypten, ⁴⁶ hinsides Jordan i Dalen lige for Bet-Peor i det Land, der havde tilhørt Amoritterkongen Sihon, som boede i Hesjbon, og som Moses og Israelitterne havde slået, da de drog bort fra Ægypten. ⁴⁷ De havde erobret hans og Kong Og af Basans Land, de to Amoritterkonger hinsides Jordan, på den østre Side, ⁴⁸ fra Aroer ved Arnonflodens Bred til Sirjons Bjerg, det er Hermon, ⁴⁹ tillige med hele Arabalavningen hinsides Jordan, på den østre Side, lige til Arabahavet neden for Pisgas Skrænter.

5

¹ Moses kaldte hele Israel sammen og sagde til dem: Hør, Israel, de Anordninger og Lovbud, som jeg kundgør eder i Dag! Lær dem og hold

dem omhyggeligt. ² HERREN vor Gud sluttede en Pagt med os ved Horeb. ³ Det var ikke med vore Fædre, HERREN sluttede den Pagt, men med os, vi, der i Dag er her til Stede, alle vi, der er i Live. ⁴ Ansigt til Ansigt taledede HERREN med eder på Bjerget ud fra Ilden. ⁵ Jeg stod dengang som Mellemand mellem HERREN og eder og kundgjorde eder HERRENS Ord; thi I var bange for Ilden og turde ikke stige op på Bjerget. ⁶ Han sagde: Jeg er HERREN din Gud, som førte dig ud af Ægypten, af Trællehuset. ⁷ Du må ikke have andre Guder end mig. ⁸ Du må ikke gøre dig noget udskåret Billede eller noget Afbillede af det, som er oppe i Himmelen eller nede på Jorden eller i Vandet under Jorden; ⁹ du må ikke tilbede eller dyrke det, thi jeg HERREN din Gud er en nidkær Gud, der indtil tredje og fjerde Led straffer Fædres Brøde på Børn af dem, som hader mig, ¹⁰ men i tusind Led viser Miskundhed mod dem, der elsker mig og holder mine Bud! ¹¹ Du må ikke misbruge HERREN din Guds Navn, thi HERREN lader ikke den ustraffet, der misbruger hans Navn! ¹² Tag Vare på Hviledagen*, så du holder den hellig, således som HERREN din Gud har pålagt dig! { [*dvs. Sabbatsdagen. 2 Mos. 20, 8.] } ¹³ I seks Dage skal du arbejde og gøre al din Gerning, ¹⁴ men den syvende Dag skal være Hviledag for HERREN din Gud; da må du intet Arbejde udføre, hverken du selv, din Søn eller Datter, din Træl eller Trælkvinde, din Okse eller dit Æsel eller noget af dit Kvæg eller den fremmede inden dine

Porte, for at din Træl og Trælkvinde kan hvile ud ligesom du selv. ¹⁵ Kom i Hu, at du selv var Træl i Ægypten, og at HERREN din Gud førte dig ud derfra med stærk Hånd og udstrakt Arm; det er derfor, HERREN din Gud har pålagt dig at fejre Hviledagen! ¹⁶ Ær din Fader og din Moder, således som HERREN din Gud har pålagt dig, for at du kan få et langt Liv, og det må gå dig vel i det Land, HERREN din Gud vil give dig. ¹⁷ Du må ikke slå ihjel! ¹⁸ Du må ikke bedrive Hor! ¹⁹ Du må ikke stjæle! ²⁰ Du må ikke sige falsk Vidnesbyrd imod din Næste! ²¹ Du må ikke begære din Næstes Hustru. Du må ikke attrå din Næstes Hus, hans Mark, hans Træl eller Trælkvinde, hans Okse eller Æsel eller noget, der hører din Næste til! ²² Disse Ord taledes HERREN til hele eders Forsamling på Bjerget ud fra Ilden, Skyen og Mulmet med vældig Røst uden at føje noget til; og han skrev dem op på to Stentavler og gav mig dem. ²³ Men da I hørte Røsten, der lød ud fra Mørket, medens Bjerget stod i lys Lue, kom I, alle Overhovederne for eders Stammer og eders Ældste, hen til mig ²⁴ og sagde: “Se, HERREN vor Gud har ladet os skue sin Herlighed og Storhed, og hans Røst har vi hørt ud fra Ilden; i Dag har vi oplevet, at Gud kan tale med Mennesker, uden at de dør. ²⁵ Men hvorfor skal vi dø? Thi denne vældige Ild vil fortære os; hvis vi skal blive ved at høre på HERREN vor Guds Røst, må vi dø! ²⁶ Thi hvilken dødelig har nogen Sinde som vi hørt den levende Guds Røst ud fra Ilden og levet? ²⁷ Træd du hen og hør alt, hvad HERREN vor Gud

siger; siden skal du så sige os alt, hvad HERREN vor Gud taler til dig, og vi skal høre det og gøre derefter.”²⁸ Og da HERREN hørte, hvorledes I talte til mig, sagde han til mig: “Jeg har hørt, hvad dette Folk siger til dig, og alt, hvad de har sagt til dig, er ret;²⁹ gid de alle Dage må have et sådant Hjerte, at de frygter mig og holder alle mine Bud, for at det må gå dem og deres Børn vel evindeligt.³⁰ Gå derfor hen og byd dem at vende tilbage til deres Telte;³¹ men bliv du stående her hos mig, så skal jeg kundgøre dig alle Budene, Anordningerne og Lovbudene, som du skal lære dem, og som de skal holde i det Land, jeg vil give dem i Eje!”³² Gør derfor omhyggeligt således, som HERREN eders Gud har pålagt eder, uden at vige til højre eller venstre;³³ følg altid den Vej, som HERREN eders Gud har pålagt eder at gå, at I kan blive i Live og få det godt og leve længe i det Land, I skal tage i Besiddelse!

6

¹ Dette er Budet, Anordningerne og Lovbudene, som HERREN eders Gud har påbudt at lære eder at handle efter i det Land, I skal over og tage i Besiddelse,² for at du alle dine Levedage må frygte HERREN din Gud og holde alle hans Anordninger og Bud, som jeg giver dig, du selv, din Søn og din Sønneson, og få et langt Liv.³ Hør derfor, Israel, og gør omhyggeligt efter dem, for at det kan gå dig vel, og for at I må blive overvættets talrige, således som HERREN, dine Fædres Gud, har forjættet dig,

i et Land, der flyder med Mælk og Honning. ⁴ Hør, Israel! HERREN vor Gud, HERREN er én. ⁵ Og du skal elske HERREN din Gud af hele dit Hjerte, af hele din Sjæl og af hele din Styrke. ⁶ Disse Bud, som jeg pålægger dig i Dag, skal du tage dig til Hjerte; ⁷ og du skal indprente dine Børn dem og tale om dem, både når du sidder i dit Hus, og når du vandrer på Vejen, både når du lægger dig, og når du står op; ⁸ du skal binde dem som et Tegn om din Hånd, de skal være som et Erindringsmærke på din Pande, ⁹ og du skal skrive dem på Dørstolperne af dit Hus og på dine Porte. ¹⁰ Og når HERREN din Gud fører dig ind i det Land, han tilsvor dine Fædre Abraham, Isak og Jakob at ville give dig, store og smukke Byer, som du ikke har bygget, ¹¹ Huse, der er fulde af alt godt, som du ikke har samlet, udhuggede Cisterner, som du ikke har udhugget, Vingårde og Olivenhaver, som du ikke har plantet, og du spiser dig mæt, ¹² vogt dig da for at glemme HERREN, som førte dig ud af Ægypten, af Trællehuset; ¹³ HERREN din Gud skal du frygte, ham skal du dyrke, og ved hans Navn skal du sværge! ¹⁴ I må ikke holde eder til andre Guder, til nogen af de omboende Folks Guder, ¹⁵ thi HERREN din Gud er en nidkær Gud i din Midte; ellers vil HERREN din Guds Vrede blusse op imod dig, så han udrydder dig af Jorden. ¹⁶ I må ikke friste HERREN eders Gud, som I gjorde ved Massa. ¹⁷ I skal omhyggeligt holde HERREN eders Guds Bud, Vidnesbyrd og Anordninger, som han har pålagt

dig; ¹⁸ og du skal gøre, hvad der er ret og godt i HERRENS Øjne, for at det må gå dig vel, og du må komme ind og få det herlige Land i Eje, som HERREN tilsvor dine Fædre, ¹⁹ idet han jager alle dine Fjender bort foran dig, som HERREN har sagt! ²⁰ Når din Søn i Fremtiden spørger dig: "Hvorledes har det sig med de Vidnesbyrd, Anordninger og Lovbud, som HERREN vor Gud gav eder?" ²¹ så skal du svare din Søn således: "Vi var engang Faraos Trælle i Ægypten; men HERREN førte os ud af Ægypten med stærk Hånd. ²² Og HERREN udførte Tegn og store, ødelæggende Undere på Ægypten, på Faraos og hele hans Hus, lige for vore Øjne; ²³ men os førte han ud derfra for at føre os ind og give os det Land, han havde tilsvoret vore Fædre. ²⁴ Dengang pålagde HERREN os at handle efter alle disse Anordninger, idet vi frygter HERREN vor Gud, for at det altid må gå os vel, for at han kan lade os blive i Live, som det hidtil er sket. ²⁵ Og vi skal stå som retfærdige for HERREN vor Guds Ansigt, når vi handler efter alle disse Anordninger, således som han har pålagt os!"

7

¹ Når HERREN din Gud fører dig ind i det Land, du skal ind og tage i Besiddelse, og driver store Folk bort foran dig, Hetitterne, Girgasjitterne, Amoritterne, Kana'anæerne, Perizzitterne, Hivvitterne og Jebusitterne, syv Folk, der er større og mægtigere end du, ² og når HERREN din Gud giver dem i din Magt, og du

overvinder dem, så skal du lægge Band på dem. Du må ikke slutte Pagt med dem eller vise dem Skånsel. ³ Du må ikke besvogre dig med dem, du må hverken give en af deres Sønner din datter eller tage en af deres Døtre til din Søn; ⁴ thi så vil de få din Søn til at falde fra HERREN, så han dyrker andre Guder, og HERRENS Vrede vil blusse op imod eder, og han vil udrydde dig i Hast. ⁵ Men således skal I gøre ved dem: Deres Altre skal I nedbryde, deres Stenstøtter skal I sønderslå, deres Asjerastøtter skal I omhugge, og deres Gudebilleder skal I opbrænde. ⁶ Thi du er et Folk, der er helliget HERREN din Gud; dig har HERREN din Gud udvalgt til sit Ejendomsfolk blandt alle Folk på Jorden. ⁷ Det er ikke, fordi I er større end alle de andre Folk, at HERREN har fattet Velbehag til eder og udvalgt eder, thi I er det mindste af alle Folk; ⁸ men fordi HERREN elskede eder, og fordi han vilde holde den Ed, han tilsvor eders Fædre, derfor var det, at HERREN med stærk Hånd førte eder ud og udløste dig af Trællehuset, af Ægypterkongen Faraos Hånd; ⁹ så skal du vide, at HERREN din Gud er den sande Gud, den trofaste Gud, der i tusinde Slægtled holder fast ved sin Pagt og sin Miskundhed mod dem, der elsker ham og holder hans Bud, ¹⁰ men bringer Gengældelse over den, der hader ham, så han udrydder ham, og ikke tøver over for den, der hader ham, men bringer Gengældelse over ham. ¹¹ Derfor skal du omhyggeligt handle efter det Bud, de Anordninger og Lovbud, jeg i Dag giver dig!

12 Når I nu hører disse Lovbud og holder dem og handler efter dem, så skal HERREN din Gud til Løn derfor holde fast ved den Pagt og den Miskundhed, han tilsvor dine Fædre. 13 Han skal elske dig, velsigne dig og gøre dig mangfoldig, han skal velsigne Frugten af dit Moderliv og Frugten af din Jord, dit Korn, din Most og din Olie, Tillægget af dine Okser og dine Fårs Yngel i det Land, han tilsvor dine Fædre at ville give dig! 14 Velsignet skal du være fremfor alle andre Folk; ingen Mand eller Kvinde hos dig skal være ufrugtbar, ej heller noget af dit Kvæg; 15 og HERREN vil holde alle Sygdomme fra dig; ingen af Ægyptens onde Farsoter, som du jo kender, vil han påføre dig, men han vil lægge dem på alle dem, der hader dig. 16 Og alle de Folk, som HERREN din Gud giver dig, skal du fortære uden Skånsel; du må ikke dyrke deres Guder, thi det vilde blive en Snare for dig. 17 Og skulde du sige ved dig selv: "Disse Folk er større end jeg, hvor kan jeg drive dem bort?" 18 så frygt ikke for dem, men kom i Hu, hvad HERREN din Gud gjorde ved Farao og hele Ægypten, 19 de store Prøvelser, du selv så, Tegnene og Underne, den stærke Hånd og den udstrakte Arm, hvormed HERREN din Gud førte dig ud; således vil HERREN din Gud gøre ved alle de Folkeslag, du frygter for. 20 Ja, også Gedehamse vil HERREN din Gud sende imod dem, indtil de, der er tilbage og holder sig skjult for dig, er udryddet. 21 Vær ikke bange for dem, thi HERREN din Gud er i din Midte, en stor og frygtelig Gud. 22 HERREN din Gud

skal lidt efter lidt drive disse Folkeslag bort foran dig. Det går ikke an, at du udrydder dem i Hast, thi så bliver Markens vilde Dyr dig for talrige. ²³ Men HERREN din Gud skal give dem i din Magt, og han skal slå dem med stor Rædsel, indtil de er udryddet. ²⁴ Og han skal give deres Konger i din Hånd, og du skal udrydde deres Navn under Himmelen; ingen skal kunne holde Stand over for dig, til du har udryddet dem. ²⁵ Deres Gudebilleder skal I opbrænde; du må ikke lade dig friste til at tage Sølvet eller Guldets på dem, for at du ikke skal lokkes i en Snare derved, thi det er HERREN din Gud en Vederstyggelighed, ²⁶ og du må ikke føre nogen Vederstyggelighed ind i dit Hus, for at du ikke skal hjemfalde til Band ligesom den, nej, du skal nære Afsky og Gru for den, thi den er hjemfaldet til Band!

8

¹ Alle de Bud, jeg i Dag pålægger dig, skal I omhyggeligt handle efter, for at I må blive i Live og blive mangfoldige og komme ind og tage det Land i Besiddelse, som HERREN tilsvor eders Fædre. ² Og du skal komme i Hu, hvorledes HERREN din Gud i disse fyrretyve År har ført dig i Ørkenen for at ydmyge dig og sætte dig på Prøve og for at se, hvad der boede i dit Hjerte, om du vilde holde hans Bud eller ej. ³ Han ydmygede dig og lod dig sulte og gav dig så Manna at spise, en Føde, som hverken du eller dine Fædre før kendte til, for at lade dig vide, at Mennesket ikke lever af Brød alene; men ved

alt, hvad der udgår af HERRENS Mund, lever Mennesket. ⁴ Dine klæder blev ikke slidt af Kroppen på dig, og dine Fødder hovnede ikke i disse fyrretyve År: ⁵ Så vid da og tag dig til Hjerte, at HERREN optugter dig, som en Mand optugter sin Søn. ⁶ Og hold HERREN din Guds Bud, så du vandrer på hans Veje og frygter ham. ⁷ Thi HERREN din Gud vil føre dig ind i et herligt Land, et Land med Vandbække, Kilder og Strømme, der vælder frem på Bjerg og Dal, ⁸ et Land med Hvede og Byg, med Vinstokke, Figentræer og Granatæbletræer, et Land med Oliventræer og Honning, ⁹ et Land, hvor du ikke skal tære Fattigmands Brød, hvor du intet skal mangle, et Land, hvis Sten giver Jern, og i hvis Bjerge du kan hugge Kobber. ¹⁰ Men når du så spiser dig mæt, skal du love HERREN din Gud for det herlige Land, han gav dig. ¹¹ Vogt dig for at glemme HERREN din Gud, så du ikke holder hans Bud, Lovbud og Anordninger, som jeg i Dag pålægger dig. ¹² Når du da spiser dig mæt og bygger gode Huse og bor i dem, ¹³ og dit Hornkvæg og Småkvæg øges, og dit Sølv og Guld øges, og alt, hvad du ejer, øges, ¹⁴ lad så ikke dit Hjerte blive hovmodigt, så du glemmer HERREN din Gud, som førte dig ud af Ægypten, af Trællehuset, ¹⁵ ham, som ledte dig i den store, grufulde Ørken med dens Giftslanger og Skorpioner og vandløse Ødemarker, ham, som lod Vand vælde frem til dig af den flinthårde Klippe, ¹⁶ ham, som i Ørkenen gav dig Manna at spise, som dine Fædre ikke kendte til, dig til

Ydmygelse og Prøvelse, for i de kommende Dage at kunne gøre vel imod dig! ¹⁷ Og sig ikke ved dig selv: “Det er min egen Kraft og min egen Hånds Styrke, der har skaffet mig den Rigdom.” ¹⁸ Men kom HERREN din Gud i Hu; thi ham er det, der giver dig Kraft til at vinde dig Rigdom for at stadfæste den Pagt, han tilsvor dine Fædre, således som det nu er sket. ¹⁹ Men hvis du glemmer HERREN din Gud og holder dig til andre Guder og dyrker og tilbeder dem, så vidner jeg for eder i Dag, at I skal gå til Grunde. ²⁰ Som de Folk, HERREN lader gå til Grunde for eder, skal I gå til Grunde, til Straf for at I ikke vilde adlyde HERREN eders Gud!

9

¹ Hør, Israel! Du drager nu over Jordan for at komme og gøre dig til Herre over Folk, der er større og mægtigere end du selv, over store Byer med himmelhøje Fæstningsværker; ² over et stort Folk, høje som Kæmper, Anakitternes Efterkommere, som du selv kender, og om hvem du selv har hørt sige: “Hvem kan holde Stand mod Anakitterne!” ³ Så skal du nu vide, at det er HERREN din Gud, der går foran dig som en fortærende Ild; han vil ødelægge dem, og han vil underkue dem for dig, så du kan drive dem bort og ødelægge dem i Hast, således som HERREN har sagt dig. ⁴ Når HERREN din Gud jager dem bort foran dig, tænk så ikke: “For min Retfærdigheds Skyld lod HERREN mig komme ind og tage dette Land i Besiddelse!” Thi det er for disse Folks Ugudeligheds Skyld, at HERREN

driver dem bort foran dig! ⁵ Det er ikke for din Retfærdigheds eller dit ædle Hjertes Skyld, du kommer ind og tager deres Land i Besiddelse, nej, det er på Grund af disse Folks Ondskab, at HERREN driver dem bort foran dig, og fordi han vil opfylde det Ord, han tilsvor dine Fædre, Abraham, Isak og Jakob. ⁶ Så vid da, at det ikke er for din Retfærdigheds Skyld, at HERREN din Gud giver dig dette herlige Land i Eje; thi du er et Folk med hårde Halse! ⁷ Kom i Hu, glem ikke, hvorledes du fortørnede HERREN din Gud i Ørkenen! Lige fra den Dag I drog ud af Ægypten, og til I kom til Stedet her, har I været genstridige mod HERREN. ⁸ Ved Horeb fortørnede I HERREN, og HERREN blev vred på eder, så han vilde ødelægge eder. ⁹ Da jeg var steget op på Bjerget for at modtage Stentavlerne, den Pagts Tavler, som HERREN havde sluttet med eder, opholdt jeg mig på Bjerget fyrretyve Dage og fyrretyve Nætter uden at spise eller drikke, ¹⁰ og HERREN gav mig de to Stentavler, beskrevne med Guds Finger; og på dem stod alle de Ord, HERREN havde talt til eder på Bjerget ud fra Ilden, den Dag I var forsamlet. ¹¹ Da de fyrretyve Dage og fyrretyve Nætter var omme, gav HERREN mig de to Stentavler, Pagts Tavler. ¹² Og HERREN sagde til mig: “Stå op og skynd dig ned herfra, thi det Folk, du førte ud af Ægypten, har handlet ilde; hastigt er de veget fra den Vej, jeg foreskrev dem: de har lavet sig et støbt Billede!” ¹³ Og HERREN sagde til mig: “Jeg har set dette Folk, og se,

det er et Folk med hårde Halse; ¹⁴ lad mig i Fred, så jeg kan ødelægge dem og udslette deres Navn under Himmelen; så vil jeg gøre dig til et Folk, mægtigere og større end det!” ¹⁵ Da vendte jeg mig bort og steg ned fra Bjerget med Pagtens to Tavler i mine Hænder, medens Bjerget brændte i lys Lue; ¹⁶ og jeg så, og se, I havde syndet mod HERREN eders Gud, I havde lavet eder en støbt Tyrekalv; hastigt var I veget fra den Vej, HERREN havde foreskrevet eder. ¹⁷ Da greb jeg de to Tavler og kastede dem ud af mine Hænder og knuste dem for eders Øjne. ¹⁸ Og derpå faldt jeg ned for HERRENS Åsyn fyrretyve Dage og fyrretyve Nætter ligesom forrige Gang, uden at spise eller drikke, for alle eders Synders Skyld, som I havde begået, idet I gjorde, hvad der var ondt i HERRENS Øjne, så I fortørnede ham. ¹⁹ Thi jeg frygtede for, at HERREN skulde tilintetgøre eder i den Vrede og Harme, som opfyldte ham imod eder. Og HERREN bønhørte mig også den Gang! ²⁰ Også på Aron blev HERREN vred, så han vilde tilintetgøre ham; men den Gang gik jeg også i Forbøn for Aron. ²¹ Men eders syndige Værk, Kalven, tog jeg og brændte; og jeg knuste og maledede den til fint Støv, og Støvet kastede jeg i Bækken, som løber ned ad Bjerget. ²² Også i Tab'era, Massa og Kibrot-Hatta'ava fortørnede I HERREN. ²³ Og da HERREN lod eder rejse fra Kadesj Barnea og bød eder drage op og tage det Land i Besiddelse, som han vilde give eder, trodsede I HERREN eders Guds Befaling, og I troede ikke på ham

og adlød ham ikke. ²⁴ I har været genstridige mod HERREN, så længe jeg har kendt eder. ²⁵ Så faldt jeg ned for HERRENS Åsyn i de fyrretyve Dage og fyrretyve Nætter, fordi HERREN havde sagt, at han vilde tilintetgøre eder, ²⁶ og jeg bad til HERREN og sagde: “Herre, HERRE, ødelæg ikke dit Folk og din Ejendom, som du udløste ved din store Magt og førte ud af Ægypten med stærk Hånd! ²⁷ Kom dine Tjenere i Hu, Abraham, Isak og Jakob; giv ikke Agt på dette Folks Halsstarrighed, på dets Ugudelighed og på dets Synd, ²⁸ for at man ikke skal sige i det Land, du førte os ud fra: Fordi HERREN ikke evnede at føre dem til det Land, han havde lovet dem, og fordi han hadede dem, derfor førte han dem ud for at lade dem omkomme i Ørkenen! ²⁹ De er jo dit Folk og din Ejendom, som du førte ud ved din store Kraft og din udstrakte Arm!”

10

¹ Ved denne Tid sagde HERREN til mig: “Tilhug dig to Stentavler ligesom de forrige og stig op til mig på Bjerget; lav dig også en Ark af Træ! ² Så vil jeg på Tavlerne skrive de Ord, der stod på de forrige Tavler, som du knuste, og du skal lægge dem ned i Arken!” ³ Da lavede jeg en Ark af Akacietræ og tilhuggede to Stentavler ligesom de forrige og steg op på Bjerget med de to Tavler i Hånden. ⁴ Og han skrev på Tavlerne det samme, som var skrevet første Gang, de ti Ord, som HERREN havde talt til eder på Bjerget ud fra Ilden, den Dag I var forsamlet. Og HERREN

overgav mig dem. ⁵ Så vendte jeg mig bort og steg ned fra Bjerget og lagde Tavlerne i den Ark, jeg havde lavet, og der blev de liggende, som HERREN havde pålagt mig. ⁶ Og Israelitterne drog fra Be'erot-bene-Ja'akan til Mosera. Der døde Aron, og der blev han jordet, og hans Søn Eleazar blev Præst i hans Sted. ⁷ Derfra drog de til Gudgoda og fra Gudgoda til Jotbata, en Egn med Vandløb. ⁸ På den Tid udskilte HERREN Levis Stamme til at bære HERRENS Pagts Ark og til at stå for HERRENS Åsyn og tjene ham og velsigne i hans Navn, som det sker den Dag i Dag. ⁹ Derfor fik Levi ikke Arvelod og Del sammen med sine Brødre; HERREN selv er hans Arvelod, som HERREN din Gud lovede ham. ¹⁰ Men jeg blev på Bjerget lige så længe som forrige Gang, fyrretyve Dage og fyrretyve Nætter, og HERREN bønhørte mig også denne Gang; HERREN vilde ikke tilintetgøre dig. ¹¹ Da sagde HERREN til mig: "Rejs dig og bryd op i Spidsen for Folket, for at de kan komme og tage det Land i Besiddelse, jeg tilsvor deres Fædre at ville give dem!" ¹² Og nu, Israel! Hvad andet kræver HERREN din Gud af dig, end at du skal frygte HERREN din Gud, så du vandrer på alle hans Veje, og at du skal elske ham og tjene HERREN din Gud af hele dit Hjerte og hele din Sjæl, ¹³ så du holder HERRENS Bud og Anordninger, som jeg i Dag pålægger dig, for at det må gå dig vel. ¹⁴ Se, Himmelen og Himlenes Himle og Jorden med alt, hvad der er på den, tilhører HERREN din Gud; ¹⁵ men kun til dine Fædre fattede han Velbehag, så han

elskede dem, og eder, deres Afkom, udvalgte han af alle Folkeslag, som det nu er kendeligt. ¹⁶ Så omskær nu eders Hjerters Forhud og gør ikke mer eders Nakker stive! ¹⁷ Thi HERREN eders Gud er Gudernes Gud og Herrernes Herre, den store, vældige, forfærdelige Gud, som ikke viser Personsanseelse eller lader sig købe, ¹⁸ som skaffer den faderløse og Enken Ret og elsker den fremmede og giver ham Brød og klæder. ¹⁹ Derfor skal I elske den fremmede, thi I var selv fremmede i Ægypten. ²⁰ HERREN din Gud skal du frygte: ham skal du tjene, ved ham skal du holde fast, og ved hans Navn skal du sværge! ²¹ Han er din Lovsang, og han er din Gud, han, som har gjort disse store og forfærdelige Ting imod dig, som du med egne Øjne har set! ²² Halvfjerdsindstve i Tal drog dine Fædre ned til Ægypten, og nu har HERREN din Gud gjort dig talrig som Himmelens Stjerner!

11

¹ Så elsk da HERREN din Gud og hold hans Forskrifter, hans Anordninger, Lovbud og Bud alle Dage: ² jeg taler ikke til eders Børn, der ikke har oplevet det og set det; betænk derfor i Dag HERREN eders Guds Optugtelse, hans Storhed, hans stærke Hånd og udstrakte Arm, ³ hans Tegn og Gerninger, som han gjorde midt i Ægypten mod Farao, Ægypterkongen, og hele hans Land, ⁴ og hvad han gjorde ved Ægypternes Hærmagt, deres Heste og Vogne, som han, da de forfulgte eder, lod det røde Havs Vande skylle hen over og tilintetgjorde for stedse, ⁵ og hvad han gjorde for

eder i Ørkenen, lige til I kom til Stedet her, ⁶ og hvad han gjorde ved Datan og Abiram, Rubens Søn Eliabs Sønner, hvorledes Jorden åbnede sin Mund og slugte dem tillige med deres Huse og Telte og alt, hvad der var i ledtog med dem, midt iblandt hele Israel! ⁷ Thi med egne Øjne har I set al den Stordåd, HERREN har øvet! ⁸ Så hold da alle de Bud, jeg i Dag pålægger dig, for at I kan vinde Styrke og komme og tage det Land i Besiddelse, som I skal over og tage i Besiddelse, ⁹ og for at I kan få et langt Liv på den Jord, HERREN tilsvor eders Fædre at ville give dem og deres Afkom, et Land, der flyder med Mælk og Honning. ¹⁰ Thi det Land, du skal ind og tage i Besiddelse, er ikke som Ægypten, hvorfra I drog ud! Når du der havde sået din Sæd, måtte du vande Landet med din Fod*, som en Urtehave; { [*med Vandingsmaskiner, hvis Hjul sattes i gang med Foden.] } ¹¹ nej, det Land, I skal over og tage i Besiddelse, er et Land med Bjerger og Dale, der drikker Vand, når Regnen falder fra Himmelen, ¹² et Land, som HERREN din Gud har Omhu for, og som HERREN din Guds Øjne stadig hviler på, fra Årets Begyndelse og til dets Slutning. ¹³ Og hvis I nu lyder mine Bud, som jeg i Dag pålægger eder, så I elsker HERREN eders Gud og tjener ham af hele eders Hjerter og hele eders Sjæle, ¹⁴ så vil jeg give eders Land dets Regn i rette Tid, både Tidligregn og Sildigregn, så du kan høste dit Korn, din Most og din Olive; ¹⁵ og jeg vil give Græs på din Mark til dit Kvæg; og du skal spise dig mæt. ¹⁶ Men

vogt eder, at ikke eders Hjerter dåres, så I falder fra og dyrker andre Guder og tilbeder dem; ¹⁷ thi da vil HERRENS Vrede blusse op imod eder, og han vil lukke Himmelen, så der ikke falder Regn, og Jorden ikke giver Grøde, og I skal hurtigt udryddes af det herlige Land, HERREN vil give eder. ¹⁸ I skal lægge eder disse mine Ord på Hjerter og Sinder, binde dem som et Tegn om eders Hånd og lade dem være et Erindringsmærke på eders Pande, ¹⁹ og I skal lære eders Børn dem, idet I taler om dem, både når du sidder i dit Hus, og når du vandrer på Vejen, både når du lægger dig, og når du står op. ²⁰ Og du skal skrive dem på Dørstolperne af dit Hus og på dine Porte, ²¹ for at I og eders Børn må leve i det Land, HERREN tilsvor eders Fædre at ville give dem, så længe Himmelen er over Jorden. ²² Thi hvis I vogter vel på alle disse Bud, som jeg i Dag pålægger eder at holde, så I elsker HERREN eders Gud og vandrer på alle hans Veje og hænger fast ved ham, ²³ så skal HERREN drive alle disse Folk bort foran eder, og I skal underlægge eder Folk, der er større og mægtigere end I. ²⁴ Hver Plet, eders Fodsål betræder, skal tilhøre eder; fra Ørkenen til Libanon og fra den store Flod, Eufratfloden, til Havet i Vest* skal eders Landemærker strække sig. { [*dvs. Middelhavet. 4 Mos. 34, 2 ff. Jos. 1, 3 ff.; 14, 9.] } ²⁵ Ingen skal kunne holde Stand for eder; Skræk og Rædsel for eder skal HERREN eders Gud lade komme over hele det Land, I betræder, således som han lovede eder. ²⁶ Se, jeg forelægger eder i Dag

Velsignelse og Forbandelse, ²⁷ Velsignelsen, hvis I lyder HERREN eders Guds Bud, som jeg i Dag pålægger eder, ²⁸ og Forbandelsen, hvis I ikke lyder HERREN eders Guds Bud, men viger bort fra den Vej, jeg i Dag foreskriver eder, for at holde eder til andre Guder, I ikke før kendte til. ²⁹ Og når HERREN din Gud fører dig ind i det Land, du skal ind og tage i Besiddelse, så skal du lægge Velsignelsen på Garizims Bjerg og Forbandelsen på Ebals Bjerg. ³⁰ De ligger jo hinsides Jordan, bag ved den, mod Vest, i de Kana'anæeres Land, der bor i Arabalavningen, lige over for Gilgal ved Sandsigerens Træ. ³¹ Thi I står jo nu i Begreb med at overskride Jordan for at gå ind og tage det Land i Besiddelse, som HERREN eders Gud vil give eder. Når I da har taget det i Besiddelse og bosat eder der, ³² skal I omhyggeligt handle efter alle de Anordninger og Lovbud, jeg i Dag forelægger eder!

12

¹ Dette er de Anordninger og Lovbud, I omhyggeligt skal handle efter i det Land, HERREN, dine Fædres Gud, giver dig i Eje, så længe I lever på Jorden. ² I skal i Bund og Grund ødelægge alle de Steder, hvor de Folk, I driver bort, dyrker deres Guder, på de høje Bjerge, på Højene og under alle grønne Træer! ³ I skal nedbryde deres Altre og sønderslå deres Stenstøtter, I skal opbrænde deres Asjerastøtter og omhugge deres Gudebilleder og udrydde deres Navn fra hvert sådant Sted. ⁴ I må

ikke bære eder således ad over for HERREN eders Gud; ⁵ men til det Sted, HERREN eders Gud udvælger blandt alle eders Stammer for at stedfæste sit Navn og lade det bo der, skal I søge, og der skal du gå hen; ⁶ derhen skal I bringe eders Brændofre og Slagtofre, eders Tiender og Offerydelser, eders Løfteofre og Frivilligofre og de førstefødte af eders Hornkvæg og Småkvæg; ⁷ der skal I holde Måltid for HERREN eders Guds Åsyn og sammen med eders Husstand være glade over alt, hvad I erhverver, hvad HERREN din Gud velsigner dig med. ⁸ I må ikke bære eder ad, som vi nu for Tiden gør her, hvor enhver gør, hvad han finder for godt; ⁹ thi endnu er I jo ikke kommet til det Hvilested og den Arvelod, HERREN din Gud vil give dig. ¹⁰ Men når I er gået over Jordan og har fæstet Bo i det Land, HERREN eders Gud vil give eder til Arv, og han får skaffet eder Ro for alle eders Fjender trindt omkring, så I kan bo trygt, ¹¹ da skal det Sted, HERREN eders Gud udvælger til Bolig for sit Navn, være det, hvorhen I skal bringe alt, hvad jeg pålægger eder, eders Brændofre og Slagtofre, eders Tiender og Offerydelser og alle eders udvalgte Løfteofre, som I lover HERREN; ¹² og der skal I være glade for HERREN eders Guds Åsyn sammen med eders Sønner og Døtre, eders Trælle og Trælkvinder og Levitten inden eders Porte; thi han har jo ingen Arvelod og Del som I andre. ¹³ Vogt dig for at ofre dine Brændofre på et hvilket som helst Sted, dit Øje falder på. ¹⁴ Men på det Sted HERREN udvælger

i en af dine Stammer, der skal du ofre dine Brændofre, og der skal du gøre alt, hvad jeg pålægger dig. ¹⁵ Derimod må du, så meget du lyster, slagte Kvæg og nyde Kød rundt om i dine Byer, alt som HERREN din Gud velsigner dig; urene og rene må spise det, som var det Gazeller eller Hjorte*. { [*der ikke brugtes til Offerdyr.] } ¹⁶ Kun Blodet må I ikke nyde; det skal du lade løbe ud på Jorden som Vand*. { [*medens det ved Ofrene kom på Alteret.] } ¹⁷ Men inden dine Porte må du ikke nyde Tienden af dit Korn, din Most og din Olie eller de førstefødte af dit Hornkvæg og Småkvæg eller noget af dine Løfteofre og Frivilligofre eller nogen af dine Offerydelser; ¹⁸ men for HERREN din Guds Åsyn, på det Sted, HERREN din Gud udvælger, skal du nyde alt dette sammen med din Søn og Datter, din Træl og Trælkvinde og Levitten inden dine Porte, og du skal være glad for HERREN din Guds Åsyn over alt, hvad du erhverver dig. ¹⁹ Vogt dig vel for at glemme Levitten, så længe du lever i dit Land! ²⁰ Når HERREN din Gud udvider dine Landemærker, som han har lovet dig, og du da får Lyst til Kød og siger: "Jeg vil have Kød at spise", så spis kun Kød, så meget du lyster. ²¹ Hvis det Sted, HERREN din Gud udvælger for der at stedfæste sit Navn, ligger langt fra dig, så må du slagte af dit Hornkvæg og Småkvæg, som HERREN giver dig, således som jeg har pålagt dig, og spise det inden dine Porte, så meget du lyster. ²² Men du skal spise det, som man spiser Gazeller og Hjorte; både urene og rene må spise

det. ²³ Kun må du ufravigeligt afholde dig fra at nyde Blodet; thi Blodet er Sjælen, og du må ikke nyde Sjælen tillige med Kødets. ²⁴ Du må ikke nyde det, men du skal lade det løbe ud på Jorden som Vand. ²⁵ Afhold dig fra at nyde det, for at det kan gå dig og dine Børn efter dig vel, idet du gør, hvad der er ret i HERRENS Øjne. ²⁶ Men dine hellige Gaver og Løfteofre skal du komme med til det Sted, HERREN udvælger; ²⁷ og du skal bringe dine Brændofre, både Kødets og Blodets, på HERREN din Guds Alter; og Blodet af dine Slagtofre skal udøses på HERREN din Guds Alter, men Kødets må du spise. ²⁸ Adlyd omhyggeligt alle disse Bud, som jeg i Dag pålægger dig, for at det kan gå dig og dine Børn efter dig vel til evig Tid, idet du gør, hvad der er godt og ret i HERREN din Guds Øjne. ²⁹ Når HERREN din Gud udrydder de Folk, du drager hen at drive bort, og du har drevet dem bort og bosat dig i deres Land, ³⁰ så vogt dig for at lade dig lokke til at gå i deres Fodspor, efter at de er udryddet foran dig, og for at spørge dig for angående deres Guder, idet du siger: "Hvorledes plejede disse Folkeslag at dyrke deres Guder? Således vil også jeg bære mig ad." ³¹ Således må du ikke bære dig ad over for HERREN din Gud; thi alt, hvad der er HERREN en Vederstyggelighed, alt, hvad han hader, har de gjort over for deres Guder; ja, de brændte endog deres Sønner og Døtre til Ære for deres Guder! ³² Alt, hvad jeg pålægger eder, skal I omhyggeligt udføre. Du må hverken lægge noget til eller trække noget fra.

13

¹ Når en Profet eller en, der har Drømme, opstår i din Midte og forkynder dig et Tegn eller et Under, ² og det Tegn og Under, han talte til dig om, indtræffer, og han samtidig opfordrer eder til at holde eder til andre Guder, som I ikke før kendte til, og dyrke dem, ³ så må du ikke høre på den Profets Tale eller på den, der har Drømmen; thi HERREN eders Gud sætter eder på Prøve for at se, om I elsker HERREN eders Gud af hele eders Hjerte og hele eders Sjæl. ⁴ HERREN eders Gud skal I holde eder til, ham skal I frygte, hans Bud skal I holde, hans Røst skal I adlyde, ham skal I tjene, og ved ham skal I holde fast. ⁵ Men hin Profet eller den, der har Drømmen, skal lide Døden; thi fra HERREN eders Gud, som førte eder ud af Ægypten og udløste dig af Trællehuset, har han prædiket Frafald for at drage dig bort fra den Vej, HERREN din Gud bød dig at vandre på; og du skal udrydde det onde af din Midte. ⁶ Dersom din Broder eller Halvbroder, din Søn eller Datter, din Hustru, som du favner, eller din Ven, der er dig kær som dit eget Liv, hemmeligt vil lokke dig til at gå hen og dyrke andre Guder, som hverken du eller dine Fædre før kendte til, ⁷ af de Folkeslags Guder, der bor rundt om eder, være sig nær eller fjernt, fra den ene Ende af Jordan til den anden, ⁸ så må du ikke føje ham eller høre på ham; og du må ikke have Medlidenhed med ham, vise ham Skånsel eller holde Hånd over ham, ⁹ men du skal slå ham ihjel; din Hånd skal være den første, der løfter sig imod ham for at slå ham

ihjel, siden alle de andres Hånd. ¹⁰ Du skal stene ham til Døde, fordi han søgte at forføre dig til Frafald fra HERREN din Gud, der førte dig ud af Ægypten, af Trællehuset. ¹¹ Og det skal høres i hele Israel, så de gribes af Frygt og ikke mere øver en sådan Udåd i din Midte! ¹² Kommer det dig for Øre, at der i en af dine Byer, som HERREN din Gud giver dig at bo i, ¹³ er optrådt Niddinger af din egen Midte, som har forført deres Bysbørn til at gå hen og dyrke fremmede Guder, som I ikke før kendte til, ¹⁴ så skal du omhyggeligt undersøge, efterforske og udgranske Sagen, og hvis det viser sig, at det virkelig forholder sig så, at der er øvet en sådan Vederstyggelighed i din Midte, ¹⁵ da skal du hugge indbyggerne i den By ned med Sværdet, idet du lægger Band på den og alt, hvad der er deri; også Kvæget der skal du hugge ned med Sværdet. ¹⁶ Og alt Byttet, der er taget der, skal du samle sammen midt på Torvet, og så skal du opbrænde Byen og Byttet, der er taget der, som et Heloffer til HERREN din Gud; derefter skal den for evigt ligge i Ruiner og aldrig mer bygges op. ¹⁷ Og intet af det bandlyste må blive hængende ved din Hånd, for at HERREN må standse sin flammende Vrede og vise dig Barmhertighed og i sin Barmhertighed gøre dig mangfoldig, som han tilsvor dine Fædre, ¹⁸ fordi du adlyder HERREN din Guds Røst, så du vogter på alle hans Bud, som jeg i Dag pålægger dig, og gør, hvad der er ret i HERREN din Guds Øjne!

14

¹ HERREN eders Guds Børn er I, derfor må I ikke indridse Mærker på eder eller afraage Håret over Panden for de dødes Skyld. ² Thi du er et Folk, der er helliget HERREN din Gud, og dig har HERREN udvalgt til at være hans Ejendomsfolk blandt alle Folk på Jorden. ³ Du må ikke spise noget, som er en Vederstyggelighed. ⁴ De Dyr, I må spise, er følgende: Okser, Får og Geder, ⁵ Hjorte, Gazeller, Antiloper, Stenbukke, Disjontantiloper, Oryksantiloper og Vildgeder. ⁶ Og alt det Kvæg, som har spaltede Klove, begge Klove helt spaltede, og tygger Drøv, det Kvæg må I spise. ⁷ Men følgende må I ikke spise af dem, der tygger Drøv, og af dem, der har Klovene helt spaltede: Kamelen, Haren og Klippegrævlingen, thi de tygger vel Drøv, men har ikke Klove; de skal være eder urene; ⁸ ej heller Svinet, thi det har vel Klove, men tygger ikke Drøv; det skal være eder urent. Deres Kød må I ikke spise, og ved deres Ådsler må I ikke røre. ⁹ Af alt, hvad der lever i Vandet, må I spise følgende: Alt, hvad der har Finner og Skæl, må I spise. ¹⁰ Men intet, der ikke har Finner og Skæl, må I spise; det skal være eder urent. ¹¹ Alle rene Fugle må I spise. ¹² Men følgende Fugle må I ikke spise: Ørnen, Lammegribben, Havørnen, ¹³ Glenten, de forskellige Arter af Falke, ¹⁴ alle de forskellige Arter af Ravne, ¹⁵ Strudsen, Takmasfuglen*, Mågen, de forskellige Arter af Høge, { [*ukjendt.] } ¹⁶ Uglen, Hornuglen, Tinsjemetfuglen*, { [*ukjendt.] } ¹⁷ Pelikanen, Ådselgribben,

Fiskepelikanen, ¹⁸ Storken, de forskellige Arter af Hejrer, Hærfuglen og Flagermusen. ¹⁹ Alt vinget Kryb skal være eder urent og må ikke spises. ²⁰ Men alle rene Fugle må I spise. ²¹ I må ikke spise noget selvdødt Dyr. Du kan give det til den fremmede inden dine Porte, at han kan spise det, eller du kan sælge det til en Udlænding. Thi du er et Folk, der er helliget HERREN din Gud. Du må ikke koge et Kid i dets Moders Mælk. ²² Du skal give Tiende af al din Afgrøde, der vokser på Marken, År for År; ²³ og for HERREN din Guds Åsyn, på det Sted, han udvælger til Bolig for sit Navn, skal du nyde Tienden af dit Korn, din Most og din Olie og de førstefødte af dit Hornkvæg og Småkvæg, for at du kan lære at frygte HERREN din Gud alle Dage. ²⁴ Men når Vejen er dig for lang, så du ikke kan bringe det derhen, eftersom det Sted, HERREN din Gud udvælger for der at stedfæste sit Navn, ligger for langt borte fra dig, fordi HERREN din Gud velsigner dig, ²⁵ så skal du gøre det i Penge og pakke Pengene ind og tage dem med og drage til det Sted, HERREN din Gud udvælger, ²⁶ og du skal for Pengene købe alt, hvad dit Hjerte begærer, Hornkvæg og Småkvæg, Vin og stærk Drik og alt, hvad du har Lyst til, og nyde det der for HERREN din Guds Åsyn og være glad sammen med din Husstand. ²⁷ Og Levitten inden dine Porte må du ikke glemme; thi han har ikke Arvelod og Del som du. ²⁸ Men hver Gang der er gået tre År, skal du tage al Tienden af din Afgrøde i det År og samle den inden dine Porte, ²⁹ så at Levitten,

der jo ikke har Arvelod og Del som du, og den fremmede, den faderløse og Enken inden dine Porte kan komme og spise sig mæt deraf; det skal du gøre, for at HERREN din Gud må velsigne dig i al den Gerning, du tager dig for.

15

¹ Hvert syvende År skal du holde Friår. ² Og Friåret skal holdes således: Enhver, der har en Fordring på sin Næste, skal give Afkald derpå; han må ikke kræve sin Næste og sin Broder, når et Friår er udråbt for HERREN. ³ Udlændinge må du kræve; men det, du har til gode hos din Broder, skal du give Afkald på. ⁴ Dog, der bliver ingen fattige hos dig; thi HERREN din Gud vil rigeligt velsigne dig i det Land, HERREN din Gud vil give dig i Arv og Eje, ⁵ hvis du blot vil adlyde HERREN din Guds Røst, så du omhyggeligt handler efter alle disse Bud, som jeg i Dag pålægger dig. ⁶ Thi HERREN din Gud vil velsigne dig, som han lovede dig, og du skal låne ud til mange Folk, men selv skal du ikke låne; og du skal få Magt over mange Folk, men de skal ikke få Magt over dig. ⁷ Når der findes en fattig hos dig, en af dine Brødre inden dine Porte et steds i dit Land, som HERREN din Gud vil give dig, må du ikke være hårdhjertet og lukke din Hånd for din fattige Broder; ⁸ men du skal lukke din Hånd op for ham og låne ham, hvad han savner og trænger til. ⁹ Vogt dig for, at ikke sådan nedrig Tanke kommer op i dig: "Der er ikke længe til det syvende År, Friåret!" så du

ser med onde Øjne på din fattige Broder og ikke giver ham noget; thi da vil han råbe til HERREN over dig, og du vil pådrage dig Synd. ¹⁰ Men du skal give ham villigt uden at være fortrydelig i dit Hjerter over at skulle give ham; thi for den Sags Skyld vil HERREN din Gud velsigne dig i alt dit Virke, i alt, hvad du tager dig for. ¹¹ Thi der vil aldrig mangle fattige i Landet; derfor byder jeg dig: Du skal villigt lukke din Hånd op for din nødlidende og fattige Broder i dit Land. ¹² Når en af dine Brødre, en hebraisk Mand eller Kvinde, sælger sig til dig, skal han trælle for dig i seks År, men i det syvende skal du give ham fri. ¹³ Og når du giver ham fri, må du ikke lade ham gå med tomme Hænder; ¹⁴ men du skal give ham rigeligt med af dit Småkvæg og fra din Lo og din Perse; efter som HERREN din Gud velsigner dig, skal du give ham. ¹⁵ Du skal komme i Hu, at du selv var Træl i Ægypten, og at HERREN din Gud udløste dig; derfor byder jeg dig dette i dag. ¹⁶ Men hvis han siger til dig: “Jeg vil ikke forlade dig, thi jeg har fået Kærlighed til dig og dit Hus og har det godt hos dig”, ¹⁷ så skal du tage en Syl og stikke den igennem hans Øre ind i Døren, og så skal han være din Træl for Livstid. Og på samme Måde skal du bære dig ad med din Trælkvinde. ¹⁸ Du må ikke være fortrydelig over at skulle give ham fri; thi han har ved sit Arbejde i de seks År ydet dig det dobbelte af en Daglejers Løn; og HERREN vil velsigne dig i alt, hvad du tager dig for. ¹⁹ Alle førstefødte Handyr, der fødes dig mellem dit Hornkvæg og

Småkvæg, skal du hellige HERREN din Gud; du må hverken bruge det førstefødte af dine Okser til Arbejde eller klippe Ulden af det førstefødte af dine Får. ²⁰ For HERREN din Guds Åsyn skal du sammen med din Husstand fortære det År efter År på det Sted, HERREN udvælger. ²¹ Men hvis de har en Lyde, hvis de er lamme eller blinde eller har en anden slem Lyde, må du ikke ofre dem til HERREN din Gud. ²² Inden dine Port kan du, både de rene og urene iblandt eder, fortære dem som Gazeller eller Hjorte. ²³ Kun Blodet må du ikke nyde; det skal du lade løbe ud på Jorden som Vand.

16

¹ Tag Vare på Abib Måned og hold Påske for HERREN din Gud; thi i Abib Måned førte HERREN din Gud dig ved Nattetide ud af Ægypten. ² Og som Påskeoffer til HERREN din Gud skal du slagte Småkvæg og Hornkvæg på det Sted, HERREN din Gud udvælger til Bolig for sit Navn. ³ Du må ikke spise syret Brød dertil. I syv Dage skal du spise usyret Brød dertil, Trængselsbrød - thi i største Hast drog du ud af Ægypten - for at du kan ihukomme den Dag, du drog ud af Ægypten, så længe du lever. ⁴ Hele syv dage må der ikke findes Surdej nogetsteds inden for dine Landemærker. Af Kødet, som du slagter om Aftenen den første Dag må intet ligge Natten over til næste Morgen. ⁵ Du har ingensteds Lov at slagte Påskeofferet inden dine Porte, som HERREN din Gud giver dig; ⁶ men på det Sted, HERREN din Gud udvælger til Bolig for

sit Navn, der skal du slagte Påskeofferet om Aftenen ved Solnedgang, på det Tidspunkt du drog ud af Ægypten. ⁷ Og du skal koge det og spise det på det Sted, HERREN din Gud udvælger, og næste Morgen skal du vende hjemad og drage til dine Boliger. ⁸ I seks dage skal du spise usyrede Brød, og på den syvende skal der være festlig Samling for HERREN din Gud, du må intet Arbejde udføre. ⁹ Syv Uger skal du tælle frem; den Dag du sætter Seglen til Kornet, skal du begynde at tælle. ¹⁰ Så skal du fejre Ugefesten for HERREN din Gud med så mange frivillige Gaver, du vil give, efter som HERREN din Gud velsigner dig. ¹¹ Og du skal være glad for HERREN din Guds Åsyn på det Sted, HERREN din Gud udvælger til Bolig for sit Navn, sammen med din Søn og Datter, din Træl og Trælkvinde, Levitten inden dine Porte, den fremmede, den faderløse og Enken, som bor hos dig. ¹² Og du skal komme i Hu, at du var Træl i Ægypten, og omhyggeligt holde disse Anordninger. ¹³ Løvhyttefesten skal du fejre i syv Dage, når du har indsamlet Udbyttet fra din Tærskelads og din Perse; ¹⁴ og du skal være glad på din Højtid sammen med din Søn og Datter, din Træl og Trælkvinde, Levitten, den fremmede, den faderløse og Enken inden dine Porte. ¹⁵ Syv Dage skal du holde Højtid for HERREN din Gud, på det Sted HERREN udvælger, thi HERREN din Gud vil velsigne dig i alt, hvad du avler, og alt, hvad du arbejder med; derfor skal du kun være glad. ¹⁶ Tre Gange om Året skal alle

af Mandkøn hos dig stedes for HERREN din Guds Åsyn, på det Sted han udvælger, på de usyrede Brøds Fest, Ugefesten og Løvhyttefesten; og man må ikke stedes for HERRENS Åsyn med tomme Hænder; ¹⁷ men enhver skal komme med, hvad han kan give efter den Velsignelse, HERREN din Gud giver dig. ¹⁸ Dommere og Tilsynsmænd skal du indsætte dig overalt inden dine Porte, som HERREN din Gud vil give dig, rundt om i dine Stammer, og de skal dømme Folket på retfærdig Vis. ¹⁹ Du må ikke bøje Retten, ikke vise Personsanseelse og ikke tage imod Bestikkelse; thi Bestikkelse gør Vismænd blinde og forplumrer de retfærdiges Sag. ²⁰ Ret, kun Ret skal du stræbe efter, for at du kan leve og beholde det Land, som HERREN din Gud vil give dig. ²¹ Du må ikke plante dig nogen Asjerastøtte, noget som helst Træ ved Siden af det Alter, du rejser for HERREN din Gud. ²² Heller ikke må du rejse dig nogen Stenstøtte; dem hader HERREN din Gud.

17

¹ Du må ikke ofre HERREN din Gud en Okse eller et Stykke Småkvæg, som har nogen Lyde, nogen som helst Fejl; thi det er HERREN din Gud en Vederstyggelighed. ² Når der et steds i din Midte inden dine Porte, som HERREN din Gud vil give dig, findes nogen, Mand eller Kvinde, der gør, hvad der er ondt i HERREN din Guds Øjne, og overtræder hans Pagt, ³ idet han går hen og dyrker andre Guder og tilbeder dem, Solen, Månen eller Himmelens hele Hær, hvad

jeg ikke har pålagt eder, ⁴ og det bliver dig meldt, så du får det at høre, da skal du omhyggeligt undersøge Sagen, og hvis det viser sig, at det virkelig forholder sig således, at der er øvet en sådan Vederstyggelighed i Israel, ⁵ da skal du føre Manden eller Kvinden, som har øvet denne Udåd, ud til Byporten, hvad enten det nu er en Mand eller en Kvinde, og stene dem til Døde. ⁶ På to eller tre Vidners Udsagn skal Dødsdommen udføres; den må ikke udføres på et enkelt Vidnes Udsagn. ⁷ Vidnernes Hånd skal først løfte sig imod ham for at slå ham ihjel, siden alle de andres Hånd. Således skal du udrydde det onde af din Midte. ⁸ Når en Retssag angående Blodsudgydelse eller et Ejendomsspørgsmål eller Legemsskade, når i det hele en eller anden Retstrætte inden dine Porte er dig for vanskelig, skal du stå op og drage til det Sted, HERREN din Gud udvælger, ⁹ og henvende dig til Levitpræsterne og den Dommer, som er der til den Tid, og spørge dem til Råds, så skal de give dig til kende, hvorledes der skal dømmes i Sagen. ¹⁰ Og du skal rette dig efter den Afgørelse, de giver dig til kende fra det Sted, HERREN udvælger, og omhyggeligt handle efter alt det, som de lærer dig. ¹¹ Efter den Vejledning, de giver dig, og efter den Kendelse, de kundgør dig, skal du handle uden at vige til højre eller venstre fra, hvad de giver dig til Kende. ¹² Og den Mand, der formaster sig til ikke at lyde Præsten, som gør Tjeneste der for HERREN din Gud, eller Dommeren, den Mand skal dø, og du

skal udrydde det onde af Israel. ¹³ Og det skal høres i hele Folket, så de gribes af Frygt og ikke mere handler formasteligt. ¹⁴ Når du kommer ind i det Land, HERREN din Gud vil give dig, og får taget det i Besiddelse og fæstet Bo der, og du så får den Tanke, at du vil have en Konge over dig ligesom alle de andre Folk rundt om dig, ¹⁵ så må du kun sætte den Mand til Konge over dig, som HERREN din Gud udvælger. Af dine Brødres Midte skal du tage dig en konge. En fremmed, der ikke hører til dine Brødre, må du ikke tage til konge over dig. ¹⁶ Kun må han ikke holde mange Heste og sende Folket tilbage til Ægypten for at skaffe sig mange Heste; thi HERREN har jo sagt til eder: "I må ikke mere vende tilbage ad den Vej!" ¹⁷ Heller ikke må han have mange Hustruer, for at hans Hjerte ikke skal forledes til Frafald, og han må ikke samle sig Sølv og Guld i Overflod. ¹⁸ Når han så har sat sig på Tronen, skal han skaffe sig en Afskrift af denne Lov hos Levitpræsterne; ¹⁹ og han skal have den hos sig og læse i den alle sine Levedage, at han kan lære at frygte HERREN sin Gud, så han tager Vare på alle denne Lovs Ord og på disse Anordninger og holder dem, ²⁰ for at hans Hjerte ikke skal hovmode sig over hans Brødre eller vige til højre eller venstre fra Budet, at han og hans Sønner i lange Tider må have Kongemagten i Israel.

18

¹ Levitpræsterne, hele Levis Stamme, skal ikke have arvelod og Del sammen med det øvrige

Israel, men leve af HERRENS Ildofre og af det, der tilfalder ham. ² Han* må ikke eje nogen Arvelod blandt sine Brødre; HERREN er hans Arvelod, som han lovede ham. { [*dvs. Levi, Levitterne.] } ³ Og dette skal være den Ret, Præsterne har Krav på hos Folket, hos dem, der slagter Ofre, være sig Okser eller Småkvæg: Han skal give Præsten Boven, Kæberne og Kallunet. ⁴ Det første af dit Korn, din Most og din Olive og den første Uld af dine Får skal du give ham. ⁵ Thi ham har HERREN din Gud udvalgt blandt alle dine Stammer, så at han og hans Sønner altid skal gøre Præstetjeneste i HERRENS Navn. ⁶ Når en Levit inden dine Porte et steds i Israel, hvor han har haft sit Ophold, kommer til det Sted, HERREN udvælger - det står ham frit for at komme, hvis han vil - ⁷ må han gøre Præstetjeneste i HERREN sin Guds Navn, lige så vel som alle hans Brødre, de andre Levitter, der står for HERRENS Åsyn der. ⁸ De skal nyde samme Ret, fraregnet hvad enhver er kommet til ved Salg af sin Fædrearv. ⁹ Når du kommer ind i det Land, HERREN din Gud vil give dig, må du ikke lære at efterligne disse Folks Vederstyggeligheder. ¹⁰ Der må ingen findes hos dig, som lader sin Søn eller datter gå igennem Ilden, ingen, som driver Spådomskunst, tager Varsler, er Sandsiger eller øver Trolddom, ¹¹ ingen, som foretager Besværgelse eller gør Spørgsmål til Genfærd og Sandsigerånder og henvender sig til de døde; ¹² thi enhver, der gør sligt, er HERREN vederstyggelig, og for disse Vederstyggeligheders

Skyld er det, at HERREN din Gud driver dem bort foran dig. ¹³ Ustraffelig skal du være for HERREN din Gud. ¹⁴ Thi disse Folk, som du skal drive bort, hører på dem, der tager Varsler og driver Spådomskunst; men sligt har HERREN din Gud ikke tilladt dig. ¹⁵ HERREN din Gud vil lade en Profet som mig fremstå af din Midte, af dine Brødre; ham skal I høre på. ¹⁶ Således udbad du dig det jo af HERREN din Gud ved Horeb, den Dag I var forsamlede, da du sagde: "Lad mig ikke mere høre HERREN min Guds Røst og se denne vældige Ild, at jeg ikke skal dø!" ¹⁷ Da sagde HERREN til mig: "De har talt rettelig! ¹⁸ Jeg vil lade en Profet som dig fremstå for dem af deres Brødre og lægge mine Ord i hans Mund, og han skal sige dem alt, hvad jeg byder ham! ¹⁹ Og enhver, der ikke vil høre mine Ord, som han taler i mit Navn, ham vil jeg kræve til Regnskab. ²⁰ Men den Profet, der formaster sig til at tale noget i mit Navn, som jeg ikke har pålagt ham at tale, eller taler i en anden Guds Navn, den Profet skal dø!" ²¹ Og hvis du tænker ved dig selv: "Hvorledes skal vi kende det Ord, HERREN ikke har talt?" ²² så vid: Hvad en Profet taler i HERRENS Navn, uden at det sker og indtræffer, det er noget, HERREN ikke har talt. I Formastelighed har Profeten udtalt det, og du skal ikke være bange for ham!

19

¹ Når HERREN din Gud får udryddet de Folk, hvis Land HERREN din Gud vil give dig, og du

får dem drevet bort og har bosat dig i deres Byer og Huse, ² da skal du udtage dig tre Byer midt i dit Land, som HERREN din Gud giver dig i Eje. ³ Du skal sætte Vejen til dem i Stand og dele dit Landområde, som HERREN din Gud tildeler dig, i tre Dele, for at enhver Manddraber kan ty derhen. ⁴ Men om de Manddrabere, der har Ret til at ty derhen for at redde Livet, gælder følgende: Når nogen af Vanvare slår sin Næste ihjel, uden at han i Forvejen har båret Nag til ham, ⁵ når således en går med sin Næste ud i Skoven for at fælde Træer, og hans Hånd svinger Øksen for at fælde et Træ, og Jernet farer ud af Skaftet og rammer hans Næste, så han dør, da må han ty til en af disse Byer og redde Livet, ⁶ for at ikke Blodhævneren i Ophidselse skal sætte efter Manddraberen og, fordi Vejen er for lang, indhente ham og slå ham ihjel, skønt han ikke havde fortjent Døden, eftersom han ikke i Forvejen havde båret Nag til ham. ⁷ Derfor giver jeg dig dette Bud: Tre Byer skal du udtage dig! ⁸ Og dersom HERREN din Gud udvider dine Landemærker, som han tilsvor dine Fædre, og giver dig hele det Land, han lovede at give dine Fædre, ⁹ fordi du omhyggeligt overholder alle disse Bud, som jeg i Dag pålægger dig, idet du elsker HERREN din Gud og vandrer på hans Veje alle Dage, så skal du føje endnu tre Byer til disse tre, ¹⁰ for at der ikke skal udgydes uskyldigt Blod i dit Land, som HERREN din Gud giver dig i Eje, så du pådrager dig Blodskyld. ¹¹ Men når en Mand, som bærer Nag til sin Næste, lægger sig

på Lur efter ham, overfalder ham og slår ham ihjel, og han så flygter til en af disse Byer, ¹² skal hans Bys Ældste sende Bud og lade ham hente hjem derfra og overgive ham i Blodhævnerens Hånd, og han skal lade sit Liv. ¹³ Skån ham ikke, men rens Israel for den uskyldiges Blod, at det må gå dig vel. ¹⁴ Du må ikke flytte din Næstes Markskel, som tidligere Slægter har sat, ved den Arvelod, du får tildelt i det Land, HERREN din Gud vil give dig i Eje. ¹⁵ En enkelt kan ikke optræde som Vidne mod en Mand, når det angår Misgerning eller Synd, hvad Synd det end er, han begår; kun på to eller tre Vidners Udsagn kan en Sag afgøres. ¹⁶ Når et ondsindet Vidne optræder mod nogen og beskylder ham for Lovbrud, ¹⁷ skal begge de stridende fremstille sig for HERRENS Åsyn, for de Præster og Dommere, der er til den Tid, ¹⁸ og Dommerne skal undersøge Sagen grundigt, og hvis det viser sig, at Vidnet er et falsk Vidne, der har aflagt falsk Vidnesbyrd mod sin Broder, ¹⁹ så skal I gøre med ham, som han havde til Hensigt at gøre med sin Broder; du skal udrydde det onde af din Midte. ²⁰ Når da de andre hører det, vil de gribes af Frygt og ikke mere øve en sådan Udåd i din Midte. ²¹ Du må ikke vise Skånsel: Liv for Liv, Øje for Øje, Tand for Tand, Hånd for Hånd, Fod for Fod!

20

¹ Når du drager i Krig mod din Fjende og får Øje på Heste, Vogne og Krigsfolk, der er talrigere end du selv, skal du ikke blive bange for dem;

thi HERREN din Gud er med dig, han, som førte dig op fra Ægypten. ² Når I rykker ud til Kamp, skal Præsten træde frem og tale til Folket, ³ og han skal sige til dem: "Hør, Israel! I rykker i Dag ud til Kamp mod eders Fjender, lad ikke eders Hjerte være forsagt, frygt ikke, forfærdes ikke og vær ikke bange for dem!" ⁴ Thi HERREN eders Gud drager med eder for at stride for eder mod eders Fjender og give eder Sejr." ⁵ Og Tilsynsmændene skal tale således til Folket: "Er der nogen, som har bygget et nyt Hus og endnu ikke indviet det, må han have Lov at vende hjem til sit Hus, for at ikke en anden skal indvie det, om han falder i Slaget. ⁶ Og er der nogen, som har plantet en Vingård og ikke taget den i Brug, må han have Lov at vende hjem til sit Hus, for at ikke en anden skal tage den i Brug, om han falder i Slaget. ⁷ Og er der nogen, som har trolovet sig med en kvinde, men endnu ikke taget hende til Hustru, må han have Lov at vende hjem til sit Hus, for at ikke en anden skal tage hende til Hustru, om han falder i Slaget." ⁸ Og Tilsynsmændene skal fremdeles tale til Folket og sige: "Er der nogen, som er bange og forsagt, må han have Lov at vende hjem til sit Hus, for at ikke hans Brødre skal blive forsagte, som han selv er det!" ⁹ Når så Tilsynsmændene er færdige med at tale til Folket, skal der sættes Høvedsmænd i Spidsen for Folket. ¹⁰ Når du rykker frem til Angreb på en By, skal du først tilbyde den Fred. ¹¹ Hvis den da tager mod Fredstilbudet og åbner sine Porte for dig, skal alle Folk, som findes i

den, være dine livegne og trælle for dig. ¹² Vil den derimod ikke slutte Fred, men kæmpe med dig, da skal du belejre den, ¹³ og når HERREN din Gud giver den i din Hånd, skal du hugge alle af Mandkøn ned med Sværdet. ¹⁴ Men Kvinderne, Børnene, Kvæget og alt, hvad der er i Byen, alt, hvad der røves i den, må du tage som Bytte, og du må gøre dig til gode med det, som røves fra dine Fjender, hvad HERREN din Gud giver dig. ¹⁵ Således skal du bære dig ad med alle de Byer, som ligger langt fra dig og ikke hører til disse Folkeslags Byer her; ¹⁶ men i disse Folks Byer, som HERREN din Gud giver dig i Eje, må du ikke lade en eneste Sjæl i Live. ¹⁷ På dem skal du lægge Band, på Hetitterne, Amoritterne, Kana'anæerne, Perizzitterne, Hivvitterne og Jebusitterne, som HERREN din Gud har pålagt dig, ¹⁸ for at de ikke skal lære eder at efterligne alle deres Vederstyggeligheder, som de øver til Ære for deres Guder, så I forsynder eder mod HERREN eders Gud. ¹⁹ Når du ved Belejringen af en By må holde den indesluttet i lang Tid for at indtage den, må du ikke ødelægge de Træer, der hører til den, ved at svinge Øksen imod dem; fra dem får du Føde; dem må du ikke hugge om; thi mon Markens Træer er Mennesker, at de også skulde rammes af Belejringen? ²⁰ Kun Træer, du ved, ikke bærer spiselig Frugt, må du ødelægge og fælde for at bygge Belejringsværker mod den By, som er i Krig med dig, til den falder.

21

¹ Når man i det Land, HERREN din Gud vil give dig i Eje, finder en liggende dræbt på Marken, uden at det vides, hvem der har slået ham ihjel, ² da skal dine Ældste og Dommere gå ud og måle Afstanden til de Byer, som ligger rundt om den dræbte. ³ Derpå skal de Ældste i den By, der ligger nærmest ved den dræbte, tage en Kvie, som ikke har været brugt til Arbejde eller båret Åg, ⁴ og Byens Ældste skal trække Kvien ned i en dal med stedserindende Vand, som ikke dyrkes og besås, og der i Dalen skal de sønderbryde Nakken på Kvien. ⁵ Så skal Præsterne, Levis Sønner, træde til - thi dem har HERREN din Gud udvalgt til sin Tjeneste og til at velsigne i HERRENS Navn, og efter deres Ord skal al Trætte og enhver Sag, der vedrører Legemsskade, afgøres - ⁶ og alle de Ældste i den By, der ligger nærmest ved den dræbte, skal tvætte deres hænder over Kvien, hvis Nakke blev sønderbrudt i Dalen, ⁷ og bekende: "Vore Hænder har ikke udgydt dette Blod, og vore Øjne har ikke set det!" ⁸ Tilgiv, HERRE, dit Folk Israel, som du udløste, og lad ikke dit Folk Israel undgælde for det uskyldige Blod!" Så skal der skaffes dem Soning for Blodskylden. ⁹ Du skal skaffe det uskyldige Blod bort fra dig. Det skal gå dig vel, når du gør, hvad der er ret i HERRENS Øjne. ¹⁰ Når du drager i Krig mod dine Fjender, og HERREN din Gud giver dem i din Hånd, og du tager Fanger iblandt dem ¹¹ og blandt Fangerne får Øje på en Kvinde, som ser godt ud, og får

Kærlighed til hende og ønsker at tage hende til Ægte, ¹² da skal du føre hende ind i dit Hus, og hun skal klippe sit Hår af, skære sine Negle, ¹³ aflægge sin Fangedragt og opholde sig en Månedstid i dit Hus og græde over sin Fader og Moder. Så kan du gå ind til hende og ægte hende, så hun bliver din Hustru. ¹⁴ Men hvis du ikke mere synes om hende, skal du give hende fri, du må ikke sælge hende for Penge; du må ikke være hensynsløs imod hende, eftersom du har krænket hende. ¹⁵ Når en Mand har to Hustruer, en han elsker, og en han tilsidesætter, og de føder ham Sønner, både Yndlingshustruen og den tilsidesatte, og den førstefødte er den tilsidesattes Søn, ¹⁶ så må Manden, når han skifter sin Ejendom mellem Sønnerne, ikke give Yndlingshustruens Søn Førstefødselsretten til Skade for den førstefødte, den tilsidesattes Søn. ¹⁷ Men han skal anerkende den førstefødte, den tilsidesattes Søn, som førstefødt, og give ham dobbelt Del af alt, hvad han ejer; thi han er Førstegrøden af hans Manddomskraft, og hans er Førstefødselsretten. ¹⁸ Når nogen har en vanartet og genstridig Søn, der ikke vil adlyde sine Forældres Røst og, selv når de trygler ham, ikke adlyder dem, ¹⁹ så skal hans Forældre tage ham med Magt og føre ham ud til de Ældste i hans By og til Porten der ²⁰ og sige til Byens Ældste: "Vor Søn her er vanartet og genstridig; han vil ikke adlyde os, men er en Ødeland og Drukkenbolt." ²¹ Derpå skal alle Mændene i hans By stene ham til Døde. Således skal du udrydde det onde af din Midte, og hele Israel skal høre

det og gribes af Frygt. ²² Når en Mand har gjort sig skyldig i en Synd, der straffes med Døden, og aflives, og du hænger ham op i et Træ, ²³ så må hans Lig ikke blive hængende Natten over i Træet; men du skal begrave ham samme Dag; thi en hængt er en Guds Forbandelse, og du må ikke gøre dit Land urent, som HERREN din Gud vil give dig i Eje.

22

¹ Når du ser din Broders Okse eller Får løbe løse om, må du ikke undlade at tage dig af dem, men du skal bringe dem tilbage til din Broder. ² Og hvis din Broder ikke bor i Nærheden af dig, eller du ikke ved, hvis dyret er, skal du tage det ind i dit Hus, og det skal være hos dig, indtil din Broder spørger efter det; så skal du give ham det tilbage. ³ På samme Måde skal du forholde dig med hans Æsel, med hans Klæder og med alt, hvad der bliver borte for din Broder, når du finder det. Du må ikke undlade at tage dig af det. ⁴ Når du ser din Broders Okse eller Æsel styrte på Vejen, må du ikke undlade at tage dig af dem, men du skal hjælpe ham med at få dem op. ⁵ En kvinde må ikke bære Mandsdragt, og en Mand må ikke iføre sig Kvindeklæder; thi enhver, der gør det, er HERREN din Gud en Vederstyggelighed. ⁶ Når du på din Vej træffer på en Fuglerede i et Træ eller på Jorden med Unger eller Æg, og Moderen ligger på Ungerne eller Æggene, må du ikke tage Moderen sammen med Ungerne; ⁷ Ungerne kan du tage, men Moderen

skal du lade flyve, for at det må gå dig vel og du må få et langt Liv. ⁸ Når du bygger et nyt Hus, skal du sætte Rækværk om Taget, for at du ikke skal bringe Blodskyld over dit Hus, hvis nogen falder ned derfra. ⁹ Du må ikke så to Slags Sæd i din Vingård, ellers hjemfalder det hele til Helligdommen, både Sæden, du såede, og Udbyttet af Vingården. ¹⁰ Du må ikke pløje med en Okse og et Æsel sammen. ¹¹ Du må ikke bære Tøj, som er vævet både af Uld og Hør. ¹² Du skal sætte Kvaster i de fire Hjørner af din Kappe, som du hyller dig i. ¹³ Når en Mand efter at have ægtet en Kvinde og søgt Samkvem med hende får Uvilje imod hende ¹⁴ og siger hende skammelige Ting på og udspreder ondt Rygte om hende, idet han siger: “Jeg tog denne Kvinde til Ægte, men da jeg havde Samkvem med hende, fandt jeg ikke hos hende Tegnet på, at hun var Jomfru!” ¹⁵ så skal den unge Kvindes Forældre bringe Jomfrutegnet hen til Byens Ældste i Byporten; ¹⁶ og Pigens Fader skal sige til de Ældste: “Jeg gav denne Mand min Datter til Hustru, men han har fået Uvilje imod hende, ¹⁷ og nu siger han hende skammelige Ting på og siger: Jeg har ikke hos din Datter fundet Tegnet på, at hun var Jomfru! Men her er Jomfrutegnet!” Og dermed skal de brede Klædet ud for Byens Ældste. ¹⁸ Da skal Byens Ældste tage Manden og revse ham; ¹⁹ og de skal pålægge ham en Bøde på hundrede Sekel Sølv og give den unge Kvindes Fader dem, fordi han udsprede ondt Rygte om en Jomfru i Israel.

Og han skal beholde hende som Hustru og har ikke Lov til at skille sig fra hende, så længe han lever. ²⁰ Men hvis Beskyldningen er sand, hvis den unge kvindes Jomfrutegn ikke findes, ²¹ skal man føre hende hen foran hendes Faders Husdør, og Mændene i hendes By skal stene hende til Døde, fordi hun har begået en Udåd i Israel ved at bedrive Hor i sin Faders Hus. Således skal du udrydde det onde af din Midte. ²² Når en Mand gribes i Samleje med en gift Kvinde, skal de begge dø, både Manden, der lå hos kvinden, og Kvinden selv. Således skal du udrydde det onde af Israel. ²³ Når en Mand inde i Byen træffer en Jomfru, der er trolovet med en anden, og har Samleje med hende, ²⁴ skal I føre dem begge ud til Byens Port og stene dem til Døde, Pigen fordi hun ikke skreg om Hjælp i Byen, og Manden, fordi han krænkede sin Næstes Brud. Således skal du udrydde det onde af din Midte. ²⁵ Men hvis Manden træffer den trolovede Pige ude i det fri og tiltvinger sig Samleje med hende, skal kun Manden, der havde Samleje med hende, dø. ²⁶ Pigen derimod skal du ikke gøre noget; hun har ikke begået nogen Synd, som fortjener Døden; thi dermed er det, som når en overfalder sin Næste og slår ham ihjel; ²⁷ han traf hende jo ude i det fri, og den trolovede Pige skreg, men ingen kom hende til Hjælp. ²⁸ Når en Mand træffer en Jomfru, der ikke er trolovet, og tiltvinger sig Samleje med hende, og de gribes på fersk Gerning, ²⁹ skal den Mand, der havde Samleje med hende, give Pigens

Fader halvtredsindstve Sekel Sølv og tage hende til Ægte, fordi han krænkede hende; og han har ikke Ret til at skille sig fra hende, så længe han lever. ³⁰ Ingen må ægte sin Faders Hustru eller løfte sin Faders Tæppe.

23

¹ Ingen, der er gildet ved Knusning eller Snit, har Adgang til HERRENS Forsamling. ² Ingen, som er født i blandet Ægteskab, har Adgang til HERRENS Forsamling; end ikke i tiende Led har hans Afkom Adgang til HERRENS Forsamling. ³ Ingen Ammonit eller Moabit har Adgang til HERRENS Forsamling; end ikke i tiende Led har deres Afkom nogen Sinde Adgang til HERRENS Forsamling, ⁴ fordi de ikke kom eder i Møde med Brød eller Vand undervejs, da I drog bort fra Ægypten, og fordi han lejede Bileam, Beors Søn, fra Petor i Aram-Naharajim, imod dig til at forbande dig; ⁵ men HERREN din Gud vilde ikke høre på Bileam, og HERREN din Gud forvandlede Forbandelsen til Velsignelse, fordi HERREN din Gud elskede dig. ⁶ Du skal aldrig i Evighed bekymre dig om deres Velfærd og Lykke! ⁷ Derimod må du ikke afsky Edomitterne, thi det er dine Brødre. Heller ikke Ægypterne må du afsky, thi du har levet som fremmed i deres Land. ⁸ Deres Efterkommere må have Adgang til HERRENS Forsamling i tredje Led. ⁹ Når du går i Krig mod dine Fjender og lægger dig i Lejr, så vogt dig for alt, hvad der er utilbørligt. ¹⁰ Findes der nogen hos dig, der på

Grund af en natlig Hændelse ikke er ren, skal han gå uden for Lejren, han må ikke komme ind i Lejren; ¹¹ når det lakker mod Aften, skal han tvætte sig med Vand, og når Solen går ned, må han atter komme ind i Lejren. ¹² Du skal have en afsides Plads uden for Lejren, hvor du kan gå for dig selv; ¹³ og du skal have en Pind i dit Bælte, og når du sætter dig derude, skal du med den grave et Hul og bagefter tildække dine Udtømmelser. ¹⁴ Thi HERREN din Gud drager med midt i din Lejr for at hjælpe dig og give dine Fjender i din Magt; derfor skal din Lejr være hellig, for at han ikke skal se noget hos dig, der vækker Væmmelse, og vende sig fra dig. ¹⁵ Du må ikke udlevere en Træl til hans Herre, når han er flygtet fra sin Herre og søger Tilflugt hos dig. ¹⁶ Han må tage Ophold i din Midte på det Sted, han selv vælger, inden dine Porte, hvor han helst vil være, og du må ikke gøre ham Men. ¹⁷ Ingen af Israels Døtre må være Skøge, og ingen af Israels Sønner må være Mandsskøge. ¹⁸ Du må ikke for at opfylde et Løfte bringe Skøgefortjeneste eller Hundeløn* til HERREN din Guds Hus; thi begge dele er HERREN din Gud en Vederstyggelighed. { [*dvs. Mandsskøgernes Fortjeneste.] } ¹⁹ Du må ikke tage Rente af din Broder, hverken af Penge, Fødevarer eller andet, som man kan tage Rente af. ²⁰ Af Udlændinge må du tage Rente, men ikke af din Broder, hvis HERREN din Gud skal velsigne dig i alt, hvad du tager dig for i det Land, du skal ind og tage i Besiddelse. ²¹ Når du aflægger et Løfte til

HERREN din Gud, må du ikke tøve med at indfri det; thi ellers vil HERREN din Gud kræve det af dig, og du vil pådrage dig Skyld. ²² Men hvis du undlader at aflægge Løfter, pådrager du dig ingen Skyld. ²³ Hvad du engang har sagt, skal du holde, og du skal gøre, hvad du frivilligt har lovet HERREN din Gud, hvad du har udtalt med din Mund. ²⁴ Når du kommer ind i din Næstes Vingård, må du spise alle de Druer, du har Lyst til, så du bliver mæt; men du må ingen komme i din Kurv. ²⁵ Når du går igennem din Næstes Sæd, må du plukke Aks med din Hånd, men du må ikke komme til din Næstes Sæd med Segl.

24

¹ Når en Mand tager en Kvinde til Ægte, og hun ikke vinder hans Yndest, fordi han finder noget ved hende, der vækker Ubehag hos ham, og han skriver hende et Skilsmisebrev og giver hende det i Hænde og sender hende ud af sit Hjem, ² så må hun efter at have forladt hans Hjem gå hen og gifte sig med en anden Mand; ³ får denne anden Mand også Uvilje imod hende og skriver hende et Skilsmisebrev og giver hende det i Hænde og sender hende ud af sit Hjem, eller dør den anden Mand, der havde taget hende til Ægte, ⁴ så har hendes første Mand, som havde sendt hende bort, ikke Ret til igen at tage hende til Hustru, efter at hun er blevet uren. Thi det er HERREN en Vederstyggelighed, og du må ikke bringe Brøde over det Land, HERREN din Gud vil give dig i Eje. ⁵ Når en Mand nylig har taget sig en Hustru, skal han ikke drage med i Krig,

og der skal ikke pålægges ham nogen som helst Forpligtelse; han skal have Frihed til at blive hjemme et År og glæde sin Hustru, som han har ægtet. ⁶ Man må ikke tage en Håndkværn i Pant, heller ikke den øverste Møllesten; thi det var at tage Livet selv i Pant. ⁷ Når nogen gribes i at stjæle en af sine Brødre blandt Israelitterne og gør ham Fortræd eller sælger ham, da skal en sådan Tyv lade sit Liv. Du skal udrydde det onde af din Midte. ⁸ Tag dig i Vare med Spedalskhed, så du meget omhyggeligt handler efter alt, hvad Levitpræsterne lærer eder; som jeg har påbudt dem, skal I omhyggeligt handle. ⁹ Kom i Hu, hvad HERREN din Gud gjorde ved Mirjam undervejs, da I drog bort fra Ægypten. ¹⁰ Når du yder din Næste et Lån, må du ikke gå ind i hans Hus for at tage Pant af ham. ¹¹ Du skal blive stående udenfor, og den Mand, du yder Lånet, skal bringe Pantet ud til dig. ¹² Hvis han er en fattig Mand, må du ikke lægge dig til Hvile med hans Pant; ¹³ ved Solnedgang skal du give ham Pantet tilbage, for at han kan lægge sig til Hvile i sin Kappe. Da velsigner han dig derfor, og du står retfærdiggjort for HERREN din Guds Åsyn. ¹⁴ Du må ikke forurette en nødlidende, fattig Daglejer, hvad enten han hører til dine Brødre eller de fremmede inden dine Porte nogetsteds i dit Land. ¹⁵ Dag for Dag skal du give ham hans Løn, så at Solen ikke går ned derover, thi han er nødlidende og venter med Længsel derpå. Ellers råber han til HERREN over dig, og du pådrager dig Skyld. ¹⁶ Fædre skal ikke lide

Døden for Børns Skyld, og Børn skal ikke lide Døden for Fædres Skyld. Enhver skal lide Døden for sin egen Synd. ¹⁷ Du må ikke bøje Retten for den fremmede og den faderløse, og du må ikke tage Enkens Klædning i Pant. ¹⁸ Men kom i Hu, at du var Træl i Ægypten, og at HERREN din Gud udløste dig derfra. Derfor byder jeg dig at handle således. ¹⁹ Når du bjærger din Høst på din Mark og glemmer et Neg på Marken, må du ikke vende tilbage for at hente det; det skal tilfalde den fremmede, den faderløse og Enken, for at HERREN din Gud kan velsigne dig i alt, hvad du tager dig for. ²⁰ Når du slår dine Oliven ned, må du ikke bagefter gennemsøge Grenene; den fremmede, den faderløse og Enken skal det tilfalde. ²¹ Når du høster din Vin, må du ikke holde Efterhøst; den fremmede, den faderløse og Enken skal det tilfalde. ²² Kom i Hu, at du selv var Træl i Ægypten; derfor byder jeg dig at handle således.

25

¹ Når der opstår Strid mellem Mænd, og de møder for Retten, skal man dømme dem imellem; den, der har Ret, skal frikendes, den skyldige dømmes. ² Og dersom den skyldige idømmes Prygl, skal Dommeren lade ham lægge sig på Jorden og i sit Påsyn lade ham få det Antal Slag, der svarer til hans Forseelse. ³ Fyrretyve Slag må han lade ham få, men heller ikke flere, for at din Broder ikke skal vanæres for dine Øjne, når han får endnu flere Slag. ⁴ Du må ikke binde Munden til på en Okse, når den

tærsker. ⁵ Når flere Brødre bor sammen, og en af dem dør uden at efterlade sig nogen Søn, må hans Enke ikke gifte sig med en fremmed Mand uden for Slægten; men hendes Svoger skal gå til hende og tage hende til Ægte, idet han indgår Svogerægteskab med hende. ⁶ Og den første Søn, hun føder, skal bære den afdøde Broders Navn, for at hans Navn ikke skal udslettes af Israel. ⁷ Men hvis Manden er uvillig til at ægte sin Svigerinde, skal hun gå hen til de Ældste i Byporten og sige: “Min Svoger vægrer sig ved at opretholde sin Broders Navn i Israel og vil ikke indgå Svogerægteskab med mig!” ⁸ Derpå skal de Ældste i Byen stævne ham for sig og tale ham til, og hvis han da fastholder sin Beslutning og erklærer sig uvillig til at ægte hende, ⁹ skal hans Svigerinde i de Ældstes Påsyn gå hen til ham, drage hans Sko af hans Fod og spytte ham i Ansigtet og tage til Orde og sige: “Således gør man ved den Mand, som ikke vil opbygge sin Broders Slægt!” ¹⁰ Og hans Navn i Israel skal være: den barfodedes Hus. ¹¹ Når der opstår Trætte mellem to Mænd, og den enes Hustru kommer til for at fri sin Mand fra den andens Slag, og hun rækker sin Hånd ud og tager fat i den andens Blusel, ¹² da skal du hugge hendes Hånd af; du må ikke vise Skånsel. ¹³ Du må ikke have to Slags Vægtlodder i din Pung, større og mindre. ¹⁴ Du må ikke have to Slags Efaer i dit Hus, en større og en mindre. ¹⁵ Fuldvægtige Lodder og Efaer, der holder Mål, skal du have, for at du kan få et langt Liv i

det Land, HERREN din Gud vil give dig. ¹⁶ Thi en Vederstyggelighed for HERREN din Gud er enhver, der øver sligt, enhver, der begår Svig. ¹⁷ Kom i Hu, hvad Amalekitterne gjorde imod dig undervejs, da I drog bort fra Ægypten, ¹⁸ hvorledes de kom imod dig undervejs og uden at frygte Gud huggede alle dine udmattede Efternølere ned, da du var træt og mødig. ¹⁹ Når derfor HERREN din Gud giver dig Ro for alle dine Fjender rundt om i det Land, HERREN din Gud vil give dig i Arv og Eje, da skal du udrydde ethvert Minde om Amalek. Glem det ikke!

26

¹ Når du kommer ind i det Land, HERREN din Gud giver dig til Arv, og tager det i Besiddelse og bosætter dig deri, ² skal du tage en Del af Førstegrøden af alle de Jordens Frugter, som du høster af det Land, HERREN din Gud giver dig, og lægge dem i en Kurv og begive dig til det Sted, HERREN din Gud udvælger til Bolig for sit Navn. ³ Når du så kommer til den Præst, som er der på den Tid, skal du sige til ham: “Jeg vidner i Dag for HERREN din Gud, at jeg er kommet ind i det Land, HERREN tilsvor vore Fædre at ville give os.” ⁴ Så skal Præsten tage Kurven af din Hånd og sætte den hen foran HERREN din Guds Alter. ⁵ Derpå skal du tage til Orde og sige for HERREN din Guds Åsyn: “En omvankende Aramæer var min Stamfader; han drog ned til Ægypten og boede der som fremmed med nogle få Mænd, men der blev han til et stort, mægtigt og talrigt Folk. ⁶ Men Ægypterne mishandlede og

plagede os og pålagde os hårdt Trællearbejde; ⁷ da råbte vi til HERREN, vore Fædres Gud, og HERREN hørte vor Røst og så til vor Elendighed, Møje og Trængsel; ⁸ og HERREN førte os ud af Ægypten med stærk Hånd og udstrakt Arm, med store, forfærdelige Gerninger og med Tegn og Undere; ⁹ og han førte os til dette Sted og gav os dette Land, et Land, der flyder med Mælk og Honning. ¹⁰ Og her bringer jeg nu Førstegrøden af Frugterne af den Jord, du har givet mig, HERRE!” Derpå skal du stille Kurven hen for HERREN din Guds Åsyn og tilbede for HERREN din Guds Åsyn ¹¹ og så være glad over alt det gode, HERREN din Gud giver dig, sammen med din Husstand, Levitten og den fremmede, der bor i din Midte. ¹² Når du det tredje År, Tiendeåret, er færdig med at aflevere hele Tienden af din Afgrøde og har givet Levitten, den fremmede, den faderløse og Enken den, så de kan spise sig mætte inden dine Porte, ¹³ da skal du sige for HERREN din Guds Åsyn: “Jeg har leveret det hellige ud fra mit Hus, jeg har også givet Levitten, den fremmede, den faderløse og Enken det efter alt dit Bud, som du har givet os; jeg har ikke overtrådt noget af dine Bud og intet glemt. ¹⁴ Jeg har ikke spist deraf, medens jeg havde Sorg, jeg har ikke været uren, da jeg afleverede det, og jeg har ikke givet en død noget deraf, jeg har adlydt HERREN min Guds Røst, jeg har handlet nøje efter dit Bud. ¹⁵ Se derfor ned fra din hellige Bolig, fra Himmelen, og velsign dit Folk Israel og den Jord, du gav os, som du tilsvor

vore Fædre, et Land, der flyder med Mælk og Honning!” ¹⁶ I Dag byder HERREN din Gud dig at handle efter disse Anordninger og Lovbud; hold dem derfor omhyggeligt af hele dit Hjerte og hele din Sjæl! ¹⁷ Du har i dag ladet HERREN tilsige dig, at han vil være din Gud, og at han vil sætte dig højt over alle Folk, som han har skabt, til Pris og Berømmelse og Ære. ¹⁸ Og HERREN har i Dag ladet dig tilsige ham, at du vil være hans Ejendomsfolk, som han har sagt dig, og tage Vare på alle hans Bud, ¹⁹ og at du vil gå på hans Veje og holde hans Anordninger, Bud og Lovbud og høre hans Røst, og at du vil være HERREN din Gud et helligt Folk, som han har sagt.

27

¹ Derpå bød Moses og Israels Ældste Folket: “Hold alle de Bud, jeg i Dag pålægger eder! ² Og den Dag I går over Jordan ind i det Land, HERREN din Gud vil give dig, skal du oprejse dig nogle store Sten og kalke dem over, ³ og på dem skal du skrive alle denne Lovs Ord, så snart du er kommet over, for at du kan drage ind i det Land, HERREN din Gud vil give dig, et Land, der flyder med Mælk og Honning, som HERREN, dine Fædres Gud, lovede dig. ⁴ Og når I er kommet over Jordan, skal I oprejse disse Sten, om hvilke jeg i Dag giver eder Pålæg, på Ebals Bjerg og kalke dem over. ⁵ Og der skal du bygge HERREN din Gud et Alter, et Alter af Sten, som du ikke har svunget Jern over; ⁶ af utilhugne Sten skal du bygge HERREN din Guds Alter, og

på det skal du ofre Brændofre til HERREN din Gud, ⁷ og du skal ofre Takofre og holde Måltid der og være glad for HERREN din Guds Åsyn. ⁸ Og på Stenene skal du skrive alle denne Lovs Ord tydeligt og klart!” ⁹ Derpå talte Moses og Levitpræsterne til hele Israel og sagde: “Hør efter i Stilhed, Israel! I Dag er du blevet HERREN din Guds Folk! ¹⁰ Så lyt da til HERREN din Guds Røst og hold hans Bud og Anordninger, som jeg i Dag pålægger dig!” ¹¹ Og Moses bød på denne Dag Folket: ¹² “Når I er kommet over Jordan, skal den ene Del af eder tage Plads på Garizims Bjerg for at velsigne Folket, nemlig Simeon, Levi, Juda, Issakar, Josef og Benjamin; ¹³ og den anden skal tage Plads på Ebals Bjerg for at forbande, nemlig Ruben, Gad, Aser, Zebulon, Dan og Naftali.” ¹⁴ Og Levitterne skal tage til Orde og med høj Røst sige til alle Israels Mænd: ¹⁵ “Forbandet være den, som laver et udskåret eller støbt Billede, HERREN en Vederstyggelighed, Værk af en Håndværkers Hænder, og stiller det op i Løndom!” Og hele Folket skal svare: “Amen!” ¹⁶ “Forbandet enhver, som ringeagter sin Fader eller Moder!” Og hele Folket skal svare: “Amen!” ¹⁷ “Forbandet enhver, som flytter sin Næstes Skel!” Og hele Folket skal svare: “Amen!” ¹⁸ “Forbandet enhver, som fører den blinde på Vildspor!” Og hele Folket skal svare: “Amen!” ¹⁹ “Forbandet enhver, som bøjer Retten for den fremmede, den faderløse og Enken!” Og hele Folket skal svare: “Amen!” ²⁰ “Forbandet enhver, som har Samleje med sin Faders Hustru; thi

han har løftet sin Faders Tæppe!” Og hele Folket skal svare: “Amen!” ²¹ “Forbandet enhver, som har Omgang med noget Slags Kvæg!” Og hele Folket skal svare: “Amen!” ²² “Forbandet enhver, som har Samleje med sin Søster, sin Faders eller Moders Datter!” Og hele Folket skal svare: “Amen!” ²³ “Forbandet enhver, som har Samleje med sin Hustrus Moder!” Og hele Folket skal svare: “Amen!” ²⁴ “Forbandet enhver, som snigmyrder sin Næste!” Og hele Folket skal svare: “Amen!” ²⁵ “Forbandet enhver, som lader sig købe til at myrde en uskyldig!” Og hele Folket skal svare: “Amen!” ²⁶ “Forbandet enhver, som ikke holder denne Lovs Ord i Hævd og handler efter dem!” Og hele Folket skal svare: “Amen!”

28

¹ Men dersom du adlyder HERREN din Guds Røst og handler efter alle hans Bud, som jeg i Dag pålægger dig, så vil HERREN din Gud sætte dig højt over alle Folk på Jorden; ² og alle disse Velsignelser vil komme over dig og nå dig, dersom du adlyder HERREN din Guds Røst: ³ Velsignet skal du være i Staden, og velsignet skal du være på Marken! ⁴ Velsignet dit Livs, din Jords og dit Kvægs Frugt, både Tillægget af dine Okser og dit Småkvægs Yngel! ⁵ Velsignet din kurv og dit Dejtrug! ⁶ Velsignet skal du være, når du går ind, og velsignet skal du være, når du går ud! ⁷ Når dine Fjender rejser sig imod dig, skal HERREN slå dem på Flugt foran dig; ad én Vej skal de drage ud imod dig, men ad syv skal de flygte for dig. ⁸ HERREN skal byde

sin Velsignelse være med dig i dine Lader og i alt, hvad du tager dig for, og velsigne dig i det Land, HERREN din Gud giver dig. ⁹ HERREN skal gøre dig til sit hellige Folk, som han tilsvor dig, når du holder HERREN din Guds Bud og vandrer på hans Veje. ¹⁰ Og alle Jordens Folk skal se, at HERRENS Navn er nævnet over dig, og frygte dig. ¹¹ HERREN skal give dig Goder i Overflod, Frugt af dit Moderliv, Frugt af dit kvæg og Frugt af din Jord i det Land, HERREN tilsvor dine Fædre at ville give dig. ¹² HERREN skal åbne dig sit rige Forråds-kammer, Himmelen, for at give dit Land Regn i rette Tid og for at velsigne alt, hvad du tager dig for, og du skal låne ud til mange Folk, men selv skal du ikke låne. ¹³ HERREN skal gøre dig til Hoved og ikke til Hale, og det skal stadig gå opad for dig og ikke nedad, når du lytter til HERREN din Guds Bud, som jeg i Dag pålægger dig, og omhyggeligt handler efter dem ¹⁴ uden at vige til højre eller venstre fra noget af de Bud, jeg i Dag pålægger eder, ved at holde dig til andre Guder og dyrke dem. ¹⁵ Men hvis du ikke adlyder HERREN din Guds Røst og omhyggeligt handler efter alle hans Bud og Anordninger, som jeg i Dag pålægger dig, så skal alle disse Forbandelser komme over dig og nå dig: ¹⁶ Forbandet skal du være i Staden, og forbandet skal du være på Marken! ¹⁷ Forbandet din Kurv og dit Dejtrug! ¹⁸ Forbandet dit Livs og din Jords Frugt, Tillægget af dine Okser og dit Småkvægs Yngel! ¹⁹ Forbandet skal du være, når du går ind, og forbandet skal du være, når

du går ud! ²⁰ HERREN skal sende Forbandelsen, Rædselen og Trusselen over dig i alt, hvad du tager dig for, indtil du i en Hast bliver tilintetgjort og går til Grunde for dine onde Gerningers Skyld, fordi du forlod mig. ²¹ HERREN skal lade Pesten hænge ved dig, indtil den helt har udryddet dig fra det Land, du skal ind og tage i Besiddelse. ²² HERREN skal ramme dig med Svindsot, Feberglød, Betændelse og Hede, med Tørke, Kornbrand og Rust, og de skal forfølge dig, indtil du er gået til Grunde. ²³ Himmelen over dit Hoved skal blive som Kobber, Jorden under dig som Jern. ²⁴ Regnen over dit Land skal HERREN forvandle til Sand og Støv, som falder ned over dig fra Himmelen, indtil du er ødelagt. ²⁵ HERREN skal slå dig foran dine Fjender; ad én Vej skal du drage ud imod dem, men ad syv skal du flygte for dem, og du skal blive en Skræmsel for alle Riger på Jorden. ²⁶ Dine Lig skal blive Føde for alle Himmels Fugle og Jordens vilde Dyr, og ingen skal skræmme dem bort. ²⁷ HERREN skal slå dig med Ægyptens Svulster, med Bylder, Skab og Skurv, der ikke kan læges. ²⁸ HERREN skal slå dig med Vanvid, Blindhed og Vildelse. ²⁹ Ved højlys Dag skal du famle dig frem, som den blinde famler sig frem i Mørket; alt, hvad du tager dig for, skal mislykkes for dig, du skal kues og plyndres alle Dage, og ingen skal frelse dig. ³⁰ Den Kvinde, du trolover dig med, skal en anden favne; det Hus, du bygger dig, skal du ikke komme til at bo i; den Vingård, du planter, skal du ikke plukke

Druer i; ³¹ din Okse skal slagtes for dine Øjne, men du skal ikke spise deraf; dit Æsel skal røves i dit Påsyn og ikke komme tilbage til dig; dit Småkvæg skal komme i Fjendevold, og ingen skal hjælpe dig; ³² dine Sønner og Døtre skal prigsives et fremmed Folk, og med egne Øjne skal du se det og vansmægte af Længsel efter dem Dagen lang, uden at du formår noget. ³³ Frugten af dit Land og af al din Møje skal fortæres af et Folk, du ikke kender; du skal kues og mishandles alle Dage; ³⁴ du skal blive afsindig ved alt, hvad du må se på. ³⁵ HERREN skal slå dig på knæ og Læg med onde Svulster, der ikke kan læges, ja fra Fodsål til Isse. ³⁶ Dig og din Konge, som du sætter over dig, skal HERREN føre til et Folk, som hverken du eller dine Fædre før kendte til, og der skal du dyrke fremmede Guder, Træ og Sten. ³⁷ Du skal blive til Rædsel, Spot og Spe for alle de Folk, HERREN fører dig hen til. ³⁸ Udsæd i Mængde skal du bringe ud på Marken, men kun høste lidt, thi Græshopperne skal fortære den; ³⁹ Vingårde skal du plante og dyrke, men Vin skal du ikke komme til at drikke eller oplagre, thi Ormene skal opæde Druen; ⁴⁰ Oliventræer skal du have overalt i dit Land, men med Olie skal du ikke komme til at salve dig, thi dine Oliven skal falde af. ⁴¹ Sønner og Døtre skal du avle, men du skal ikke beholde dem, thi de skal gå i Fangenskab. ⁴² Alle dine Træer og dit Lands Afgrøde skal Insekterne bemægtige sig. ⁴³ Den fremmede, som er hos dig, skal hæve sig op over dig, højere og højere, men du skal synke dybere

og dybere. ⁴⁴ De skal låne til dig, men du skal ikke låne til dem; de skal blive Hoved, og du skal blive Hale. ⁴⁵ Alle disse Forbandelser skal komme over dig, forfølge dig og nå dig, til du er lagt øde, fordi du ikke adlød HERREN din Guds Røst, så du holdt hans Bud og Anordninger, som han pålagde dig; ⁴⁶ de skal til evig Tid følge dig og dit Afkom som Tegn og Undere. ⁴⁷ Eftersom du ikke vilde tjene HERREN din Gud med Fryd og Hjertens Glæde, fordi du havde Overflod på alt, ⁴⁸ skal du komme til at tjene dine Fjender, som HERREN vil sende imod dig, under Hunger og Tørst, Nøgenhed og Mangel på alt; han skal lægge Jernnåg på din Nakke, indtil de har lagt dig øde. ⁴⁹ HERREN skal opbyde imod dig et Folk fra det fjerne, fra Jordens yderste Ende, et Folk med Ørnens Flugt, et Folk, hvis Sprog du ikke forstår, ⁵⁰ et Folk med hårde Ansigter, der ikke tager Hensyn til de gamle eller viser Skånsel mod de unge; ⁵¹ det skal opæde dit Kvægs og din Jords Frugt, indtil du er lagt øde; det skal ikke levne dig Korn, Most eller Olie, tillæg af dine Okser eller Yngel af dit Småkvæg, indtil det har tilintetgjort dig; ⁵² det skal belejre dig i alle dine Byer, indtil dine høje, stærke Mure, som du stoler på, er styrtet sammen overalt i dit Land; det skal besejre dig overalt inden dine Porte overalt i dit Land, som HERREN din Gud giver dig. ⁵³ Og du skal fortære din Livsfrugt, Kød af dine Sønner og Døtre, som HERREN din Gud giver dig, under den Trængsel og Nød, din Fjende bringer over dig; ⁵⁴ selv den mest

forvænte og blødagtige af dine Mænd skal se skævt til sin Broder, til sin Hustru, der hviler i hans Favn, og til de sidste Sønner, han har tilbage, ⁵⁵ så han ikke under en eneste af dem Kødet af sine Børn, som han fortærer, fordi der ikke er levnet ham noget under den Trængsel og Nød, din Fjende bringer over dig overalt inden dine Porte. ⁵⁶ Og den mest forvænte og blødagtige af dine Kvinder, som aldrig har prøvet at træde med sin Fod på jorden for Blødagtighed og Forvænthed, skal se skævt til sin Mand, der hviler i hendes Favn, og til sin Søn og Datter, ⁵⁷ så hun ikke under dem Efterbyrden, der går fra hende, eller de Børn, hun føder; men i Mangel på alt fortærer hun dem selv i Løndom under den Trængsel og Nød, din Fjende bringer over dig inden dine Porte! ⁵⁸ Hvis du ikke omhyggeligt handler efter alle denne Lovs Ord, som står skrevet i denne Bog, og frygter dette herlige og forfærdelige Navn, HERREN din Gud, ⁵⁹ så skal HERREN sende uhørte Plager over dig og dit Afkom, svare og vedholdende Plager og ondartede, vedholdende Sygdomme, ⁶⁰ og lade alle Ægyptens Sygdomme, som du gruer for, komme over dig, og de skal hænge ved dig; ⁶¹ ja endog alle mulige Sygdomme og Plager, som der ikke er skrevet om i denne Lovbog, skal HERREN lade komme over dig, til du er lagt øde. ⁶² Medens I før var talrige som Himmelens Stjerner, skal der kun blive nogle få Mænd tilbage af eder, fordi du ikke adlød HERREN din Guds Røst. ⁶³ Og ligesom HERREN

før havde sin Glæde af at gøre vel imod eder og gøre eder mangfoldige, således skal HERREN da have sin Glæde af at tilintetgøre eder og lægge eder øde, og I skal drives bort fra det Land, du nu skal ind og tage i Besiddelse. ⁶⁴ HERREN skal adsplitte dig blandt alle Folkeslagene fra den ene Ende af Jorden til den anden, og der skal du dyrke fremmede Guder, som hverken du eller dine Fædre før kendte til, Træ og Sten; ⁶⁵ og blandt disse Folk skal du ikke få Ro eller finde Hvile for din Fod; thi der skal HERREN give dig et skælvende Hjerte, udtærede Øjne og en vansmægtende Sjæl. ⁶⁶ Det skal synes dig, som hang dit Liv i en Tråd; du skal ængstes ved Dag og ved Nat og aldrig føle dig sikker på dit Liv. ⁶⁷ Om Morgenen skal du sige: "Gid det var Aften!" Og om Aftenen: "Gid det var Morgen!" Sådan Angst skal du gribes af, og så forfærdeligt bliver det, dine Øjne får at se. ⁶⁸ Og HERREN skal føre dig tilbage til Ægypten på Skibe, ad den Vej, som jeg lovede dig, du aldrig mere skulde få at se; og der skal I stille eder til Salg for eders Fjender som Trælle og Trælkvinder, men der skal ingen være, som vil købe eder!

29

¹ Det er den Pagts Ord, som HERREN bød Moses at slutte med Israelitterne i Moabs Land foruden den Pagt, han havde sluttet med dem ved Horeb. ² Og Moses kaldte hele Israel sammen og sagde til dem: I har set alt, hvad HERREN i Ægypten for eders Øjne gjorde ved Farao og alle hans Tjenere og hele hans Land, ³ de store

Prøvelser, I så med egne Øjne, disse store Tegn og Undere. ⁴ Men hidindtil har HERREN ikke givet eder Hjerte til at forstå med eller Øjne til at se med eller Ører til at høre med. ⁵ I fyrretyve År har jeg ført eder om i Ørkenen; eders Klæder blev ikke slidt af Kroppen på eder, og dine Sko blev ikke slidt af Fødderne på dig; ⁶ Brød fik I ikke at spise, og Vin og stærk Drik fik I ikke at drikke, for at I skulde kende, at jeg er HERREN eders Gud. ⁷ Og da I kom til Stedet her, drog Kong Sihon af Hesjbon og Kong Og af Basan ud til Kamp imod os, men vi slog dem ⁸ og erobrede deres Land og gav Rubenitterne og Gaditterne og Manasses halve Stamme det til Arvelod. ⁹ Tag derfor Vare på denne Pagts Ord og gør efter dem, for at I kan få Lykke til al eders Gerning. ¹⁰ I står i Dag alle for HERREN eders Guds Åsyn, eders Stammeoverhoveder, Dommere, Ældste og Tilsynsmænd, hver Mand i Israel, ¹¹ eders Småbørn og Hustruer og de fremmede, der opholder sig i din Lejr, både dine Brændehuggere og Vandbærere, ¹² for at indtræde i HERREN din Guds Pagt og det Edsforbund, HERREN din Gud i Dag slutter med dig, ¹³ for at han i dag kan gøre dig til sit Folk, så han bliver din Gud, som han lovede dig og tilsvor dine Fædre, Abraham, Isak og Jakob. ¹⁴ Og ikke med eder alene slutter jeg denne Pagt og dette Edsforbund, ¹⁵ men både med dem, der i Dag står her hos os for HERREN vor Guds Åsyn, og med dem, der i Dag ikke er til Stede hos os her. ¹⁶ Thi I ved jo selv, at vi boede i Ægypten, og at vi drog

igennem de forskellige Folkeslags Lande, ¹⁷ og I så deres væmmelige Guder og de Afgudsbilleder af Træ og Sten, af Sølv og Guld, som de har. ¹⁸ Så lad der da ikke iblandt eder findes nogen Mand eller Kvinde, Slægt eller Stamme, hvis Hjerte i Dag vender sig bort fra HERREN vor Gud, så de går hen og dyrker disse Folks Guder; lad der ikke iblandt eder findes nogen Rod, hvoraf Gift og Malurt vokser op, ¹⁹ så at han, når han hører dette Edsforbunds Ord, i sit Hjerte lover sig selv alt godt og tænker: “Det skal nok gå mig vel, selv om jeg vandrer med genstridigt Hjerte!” Thi så vil han ødelægge både frodigt og tørt. ²⁰ HERREN vil ikke tilgive den Mand, nej, hans Vrede og Nidkærhed skal blusse op mod sådan en Mand, og al den Forbandelse, der er optegnet i denne Bog, vil lægge sig på ham, og HERREN vil udlette hans Navn under Himmelen! ²¹ HERREN vil udskille ham af alle Israels Stammer og bringe Ulykke over ham i Overensstemmelse med alle de Pagtens Forbandelser, som er skrevet i denne Lovbog. ²² Og når den kommende Slægt, eders Børn, der kommer efter eder, og de fremmede, der kommer langvejsfra, ser de Plager, der har ramt dette Land, og de Sygdomme, HERREN har hjemsøgt det med, ²³ Svovl og Salt, hele Landet afsvedet, så det ikke kan tilsås og ingen Afgrøde give, og ingen Urter kan gro deri, som dengang Sodoma og Gomorra, Adma og Zebojim blev ødelagt, da HERREN lod dem gå under i sin Vrede og Harme, da skal de spørge, ²⁴ og alle Folkeslag skal spørge: “Hvorfor har HERREN

handlet således med dette Land? Hvorledes hænger det sammen med denne vældige Vredesglød?”²⁵ Så skal man svare: “Det er, fordi de sveg den Pagt, HERREN, deres Fædres Gud, havde sluttet med dem, da han førte dem ud af Ægypten,²⁶ og gik hen og dyrkede fremmede Guder og tilbad dem, Guder, som de ikke før havde kendt til, og som han ikke havde tildelt dem;²⁷ derfor blussede HERRENS Vrede op imod dette Land, så han lod al den Forbandelse, som er optegnet i denne Bog, komme over det,²⁸ og derfor oprykkede han dem fra deres Land i Vrede og Harme og heftig Forbitrelse og slængte dem ud i et fremmed Land, som det nu er sket.”²⁹ De skjulte Ting er for HERREN vor Gud, men de åbenbare er for os og vore Børn evindeligt, at vi må lære at handle efter alle denne Lovs Ord!

30

¹ Men når alt dette kommer over dig, både Velsignelsen og Forbandelsen, som jeg har forelagt dig, og du lægger dig det på Sinde ude blandt alle de Folkeslag, HERREN din Gud forstøder dig hen iblandt,² og tillige med dine Børn af hele dit Hjerte og hele din Sjæl omvender dig til HERREN din Gud og adlyder hans Røst i alt, hvad jeg i Dag byder dig,³ så vil HERREN din Gud vende din Skæbne og forbarme sig over dig og samle dig fra alle de Folk, HERREN din Gud spreder dig iblandt.⁴ Om så dine forstødte befinder sig ved Himmelens Ende, vil HERREN din Gud samle dig sammen og hente dig derfra.⁵ Og HERREN din Gud vil føre dig ind i det Land, dine Fædre havde

i Eje, og du skal få det i Eje, og han vil gøre dig endnu lykkeligere og talrigere end dine Fædre. ⁶ Og HERREN din Gud vil omskære dit Hjerte og dit Afkoms Hjerte, så du elsker HERREN din Gud af hele dit Hjerte og hele din Sjæl, for at du må leve. ⁷ Og HERREN din Gud vil bringe alle dine Forbandelser over dine Fjender og Avindsmænd, der har forfulgt dig. ⁸ Da skal du omvende dig og adlyde HERREN din Guds Røst og handle efter alle hans Bud, som jeg i Dag pålægger dig. ⁹ Og HERREN din Gud vil give dig Overflod i alt, hvad du tager dig for, Overflod af dit Livs, dit Kvægs og din Jords Frugt; thi HERREN skal atter komme til at glæde sig over dig til dit Bedste, som han glædede sig over dine Fædre, ¹⁰ fordi du adlyder HERREN din Guds Røst og holder hans Bud og Anordninger, der er optegnet i denne Lovbog, fordi du af hele dit Hjerte og hele din Sjæl omvender dig til HERREN din Gud. ¹¹ Thi Budet, som jeg i Dag pålægger dig, er dig ikke ufatteligt og er heller ikke langt borte. ¹² Det er ikke i Himmelen, så du måtte sige: “Hvem skal stige op til Himmelen for os og hente det ned til os og kundgøre os det, så vi kan handle derefter?” ¹³ Ikke heller er det hinsides Havet, så du måtte sige: “Hvem skal drage over Havet for os og hente det til os og kundgøre os det, så vi kan handle derefter?” ¹⁴ Nej, Ordet er dig ganske nær, i din Mund og i dit Hjerte, så du kan handle derefter. ¹⁵ Se, jeg forelægger dig i Dag Livet og Lykken, Døden og Ulykken! ¹⁶ Hvis du lyder HERREN din Guds Bud, som jeg i Dag pålægger

dig, så at du elsker HERREN din Gud og vandrer på hans Veje og holder hans Bud, Anordninger og Lovbud, så skal du leve og blive mangfoldig, og HERREN din Gud vil velsigne dig i det Land, du skal ind og tage i Besiddelse. ¹⁷ Men hvis dit Hjerter vender sig bort, og du ikke er lydige, men lader dig forføre til at tilbede fremmede Guder og dyrke dem, ¹⁸ så kundgør jeg eder i Dag, at I visselig skal gå til Grunde; I skal ikke komme til at leve længe i det Land, du skal ind og tage i Besiddelse efter at være gået over Jordan. ¹⁹ Jeg tager i Dag Himmelen og Jorden til Vidne mod eder på, at jeg har forelagt eder Livet og Døden, Velsignelsen og Forbandelsen. Så vælg da Livet, for at du og dit Afkom må leve, ²⁰ idet du elsker HERREN din Gud og adlyder hans Røst og hænger ved ham; thi deraf afhænger dit Liv og Tallet på de Dage, du kommer til at bo i det Land, HERREN svor at ville give dine Fædre, Abraham, Isak og Jakob.

31

¹ Da Moses var færdig med at tale disse Ord til hele Israel, ² sagde han til dem: “Jeg er nu 120 År gammel og kan ikke mere færdes som før; og HERREN har sagt til mig: Du skal ikke komme over Jordan der! ³ Men HERREN din Gud vil selv drage over i Spidsen for dig, han vil udrydde disse Folkeslag for dig, så du kan tage deres Land i Besiddelse. Og Josua skal drage over i Spidsen for dig, som HERREN har sagt. ⁴ Og HERREN skal handle med dem, som

han handlede med Amoritterkongerne Sihon Og og med deres Land, som han ødelagde; ⁵ og HERREN skal give dem i eders Magt, og I skal handle med dem i Overensstemmelse med alle de Bud, jeg gav eder. ⁶ Vær frimodige og stærke, frygt ikke og forfærdes ikke for dem; thi HERREN din Gud vil selv drage med dig; han vil ikke slippe og ikke forlade dig!” ⁷ Derpå lod Moses Josua kalde og sagde til ham i hele Israels Nærværelse: “Vær frimodig og stærk; thi du skal føre dette folk ind i det Land, HERREN svor at ville give deres Fædre, og give dem det i Eje. ⁸ HERREN selv vil gå foran dig, han vil være med dig og ikke slippe eller forlade dig; frygt derfor ikke og vær ikke bange!” ⁹ Derpå nedskrev Moses denne Lov og overgav den til Præsterne, Levis Sønner, der bar HERRENS Pagts Ark, og til alle Israels Ældste. ¹⁰ Og Moses bød dem: “Hver gang der er gået syv År, i Friåret, på Løvhyttetefesten, ¹¹ når hele Israel kommer for at stedes for HERREN din Guds Åsyn på det Sted, han udvælger, skal du læse denne Lov højt for hele Israel. ¹² Kald da Folket sammen, Mænd, Kvinder og Børn og de fremmede, som bor inden dine Porte, for at de kan høre og lære at frygte HERREN eders Gud og omhyggeligt handle efter alle denne Lovs Ord; ¹³ og deres Børn, som endnu ikke har lært den at kende, skal høre den og lære at frygte HERREN eders Gud, alle de Dage I lever i det Land, som I skal ind og tage i Besiddelse efter at være gået over Jordan!” ¹⁴ Derpå sagde HERREN til Moses: “Nu nærmer

Tiden sig, da du skal dø. Kald derfor Josua hid og stil eder i Åbenbaringsteltet, for at jeg kan give ham mine Befalinger!” Og Moses og Josua gik hen og stillede sig i Åbenbaringsteltet. ¹⁵ Da åbenbarede HERREN sig i teltet i en Skystøtte, og Skystøtten stillede sig ved Teltets Indgang. ¹⁶ Derpå sagde HERREN til Moses: “Når du har lagt dig til Hvile hos dine Fædre, vil dette Folk give sig til at bole med fremmede Guder, det Lands Guder, det kommer til, og det vil forlade mig og bryde min Pagt, som jeg har sluttet med det. ¹⁷ Men til den Tid skal min Vrede blusse op imod det, og jeg vil forlade dem og skjule mit Åsyn for dem; det skal ædes op, og mange Ulykker og Trængsler skal ramme det. Til den Tid skal det sige: Mon det ikke er, fordi min Gud ikke er i min Midte, at disse Ulykker har ramt mig? ¹⁸ Og jeg vil til den Tid helt skjule mit Åsyn for det for alt det ondes Skyld, det øvede, da det vendte sig til fremmede Guder. ¹⁹ Så skriv nu denne Sang op, lær Israelitterne den og læg den i deres Mund, for at denne Sang kan være mit Vidne mod Israelitterne. ²⁰ Thi jeg vil føre dem ind i det Land, jeg tilsvor deres Fædre, et Land, der flyder med Mælk og Honning; men når det har spist sig mæt og mæsket sig, vil det vende sig til fremmede Guder og dyrke dem, og det vil ringeagte mig og bryde min Pagt. ²¹ Når da Ulykker og Trængsler i Mængde rammer det, skal denne Sang være det et Vidne; thi aldrig må den dø på dets Afkoms Læber. Jeg ved jo, hvad de pønser på allerede nu, før jeg har ført dem

ind i det Land, jeg tilsvor deres Fædre.” ²² Da skrev Moses på den Dag denne Sang op og lærte Israelitterne den. ²³ Derpå bød han Josua, Nuns Søn, og sagde: “Vær frimodig og stærk; thi du skal føre Israelitterne ind i det Land, jeg tilsvor dem. Jeg vil være med dig!” ²⁴ Da Moses var færdig med at nedskrive denne Lovs Ord fra Ende til anden i en Bog, ²⁵ bød han Levitterne, der bar HERRENS Pagts Ark: ²⁶ “Tag denne Lovbog og læg den ved Siden af HERREN eders Guds Pagts Ark, for at den der kan være Vidne imod dig; ²⁷ thi jeg keder din Genstridighed og Halsstarrighed. Se, endnu i mit levende Live har I været genstridige mod HERREN, hvor meget mere da ikke, når jeg er død! ²⁸ Kald nu alle eders Stammers Ældste og eders Tilsynsmænd sammen hos mig, for at jeg kan fremsige disse Ord for dem og kalde Himmelen og Jorden til Vidne imod dem: ²⁹ Thi jeg ved, at når jeg er død, vil I handle ilde og vige bort fra den Vej, jeg har anvist eder, og Ulykken skal ramme eder i de kommende Tider, fordi I gør, hvad der er ondt i HERRENS Øjne, og krænker ham med eders Hænders Gerning.” ³⁰ Derpå fremsagde Moses denne Sang fra Ende til anden for hele Israels Forsamling:

32

¹ Lyt til, I Himle, lad mig tale, Jorden høre mine Ord! ² Lad dryppe som Regn min Lære, lad flyde som Dug mit Ord, som Regnskyl på unge Spirer, som Regnens Dråber på Græs. ³ Thi

HERRENS Navn vil jeg forkynde, Ære skal I give vor Gud! ⁴ Han er Klippen, fuldkomment hans Værk, thi alle hans Veje er Retfærd! En trofast Gud, uden Svig, retfærdig og sanddru er Han. ⁵ Skændselsmennesker sveg ham, en forvendt og vanartet Slægt. ⁶ Er det sådan, I lønner HERREN? Du tåbelige, uvise Folk! Er han ej din Fader og Skaber, den, som gjorde og danned dig? ⁷ Kom Fortidens Dage i Hu, agt på henfarne Slægters År; spørg din Fader, han skal berette, dine gamle, de skal fortælle dig! ⁸ Da den Højeste gav Folkene Eje, satte Skel mellem Menneskenes Børn, bestemte han Folkenes Grænser efter Tallet på Guds Sønner, ⁹ men HERRENS Del blev Jakob, Israel hans tilmålte Lod. ¹⁰ Han fandt det i Ørkenlandet, i Ødemarken, blandt Ørkenens Hyl; han værnede det med vågent Øje og vogtede det som sin Øjsten. ¹¹ Som Ørnen, der purrer sin Yngel ud og svæver over sine Unger, løftede han det på sit Vingefang og bar det på sine Vinger. ¹² HERREN var dets eneste Fører, ingen fremmed Gud var hos ham. ¹³ Han lod det færdes over Landets Høje, nærrede det med Markens Frugter, lod det suge Honning af Klippen og Olie af Bjergets Flint, ¹⁴ Surmælk fra Køer, Mælk fra Småkvæg, dertil Fedt af Lam og Vædre, af Tyre fra Basan og Bukke og Hvedens Fedme* tillige, og Drueblod drak du, Vin. { [*egl. Nyrefedt.] } ¹⁵ Men da Jesjurun* blev fed, slog han bagud, du blev fed, du blev tyk, du blev mæsket; da forskød han Gud, sin Skaber, lod hånt om sin Frelses Klippe. { [*Hædersnavn

for Israel: den retfærdige.] } ¹⁶ De æggede ham med fremmede*, med Vederstyggeligheder tirrede de ham; { [*nemlig Guder.] } ¹⁷ de ofred til Dæmoner, der ej er Guder, til Guder, de ej før kendte til; til nye*, der nys var kommet frem, og som ej eders Fædre frygtede. { [*nemlig Guder.] } ¹⁸ Klippen, der avled dig, slog du af Tanke og glemte den Gud, der fødte dig! ¹⁹ Da HERREN så det, forstødte han dem af Græmmelse over sine Børn ²⁰ og sagde: “Jeg vil skjule mit Åsyn for dem og se, hvad Ende det tager med dem; thi de er en bundfalsk Slægt, Børn, som er uden Troskab; ²¹ de æggede mig med det, der ikke er Gud, tirrede mig ved deres tomme Gøgl: Jeg vil ægge dem med det, der ikke er et Folk, tirre dem ved et Folk af Dårer. ²² Thi der flammer en Ild i min Vrede, som brænder til Dødsrigets Dyb; den fortærer Jorden med dens Grøde og antænder Bjergenes Grunde. ²³ Jeg hober Ulykker over dem og opbruger mine Pile imod dem. ²⁴ De udmagres af Sult og hentæres af Pestglød og giftig Sot; så sender jeg Vilddyrers Tænder og Slangers Gift imod dem. ²⁵ Ude slår Sværdet Børnene ned og inde i Kamrene Rædselen både Yngling og Jomfru, diende Børn og grånende Mænd. ²⁶ Jeg satte mig for at blæse dem bort og slette deres Minde blandt Mennesker ud, ²⁷ men jeg frygtede, at Fjenden skulde volde mig Græmmelse, deres Avindsmænd tage fejl og tænke: Det var vor egen Hånd, der var stærk, ej HERREN, der gjorde alt dette. ²⁸ Thi de er et rådvildt Folk, og i dem er der ikke Forstand.

29 Var de vise, forstod de det og indså, hvad der venter dem selv! 30 Hvor skulde én kunne forfølge tusind, og to slå ti Tusind på Flugt, hvis ikke deres klippe havde solgt dem og HERREN givet dem til Pris! 31 Thi deres Klippe er ikke som vor, det ved vore Fjender bedst selv! 32 Thi fra Sodoma stammer deres Vinstok og fra Gomorras Marker; deres Druer er giftige Druer, og beske er deres Klaser; 33 som Dragegift er deres Vin, som Øglers gruelige Edder. 34 Er ej dette forvaret hos mig, forsegle i mine Gemmer 35 til Hævnens og Regnskabets Dag, den Stund, deres Fod skal vakle? Thi deres Undergangs Dag stunder til; hvad der venter dem, kommer i Hast.” 36 Thi Ret skaffer HERREN sit Folk og forbarmer sig over sine Tjenere, thi han ser, deres kraft er brudt, det er ude med hver og en. 37 Da spørger han: “Hvor er nu deres Gud, Klippen, på hvem de forlod sig, 38 som åd deres Slagtofres Fedme og drak deres Drikofres Vin? Lad dem rejse sig og hjælpe eder, lad dem være eder et Skjul! 39 Erkend nu, at jeg, jeg er Gud uden anden Gud ved min Side. Jeg døder, jeg gør levende, jeg sårer, og jeg læger, og ingen kan frelse fra min Hånd. 40 Thi jeg løfter min Hånd mod Himlen og siger: Så sandt jeg lever evindeligt, 41 jeg hvæsser mit lynende Sværd, og min Hånd tager fat på Dommen, jeg hævner mig på mine Fjender, øver Gengæld mod mine Avindsmænd. 42 Mine Pile gør jeg drukne af Blod, og mit Sværd skal svælge i Kød, i faldnes og fangnes Blod og fjendtlige Høvdingers Hoveder!” 43 I Folkeslag, pris hans

Folk, thi han hævner sine Tjeneres Blod; han hævner sig på sine Fjender og skaffer sit Folks Land Soning! ⁴⁴ Og Moses kom og fremsagde hele denne Sang for Folket, han og Josua, Nuns Søn. ⁴⁵ Og da Moses var færdig med at fremsige alle disse Ord for hele Israel, ⁴⁶ sagde han til dem: "Læg eder alle de Ord på Sinde, som jeg i Dag har vidnet imod eder, for at du kan pålægge dine Sønner dem, at de omhyggeligt må handle efter alle denne Lovs Bud; ⁴⁷ thi det er ikke tomme Ord uden Betydning for eder, men af dem afhænger eders Liv, og ved at følge det Ord skal I få et langt Liv i det Land, som I skal ind og tage i Besiddelse efter at være gået over Jordan." ⁴⁸ Selv samme Dag taledede HERREN til Moses og sagde: ⁴⁹ "Stig op på Abarimbjerget der, Nebobjerget i Moabs Land over for Jeriko, og se ud over Kana'ans Land, som jeg vil give Israelitterne i Eje! ⁵⁰ Og så skal du dø på det Bjerg, du bestiger, og samles til din Slægt, ligesom din Broder Aron døde på Bjerget Hor og samledes til sin Slægt, ⁵¹ fordi I handlede troløst imod mig iblandt Israelitterne ved Meribat-Kadesj' Vand i Zins Ørken, fordi I ikke helligede mig iblandt Israelitterne. ⁵² Thi herovre fra skal du se ud over Landet, men du skal ikke komme derind, ind i det Land, jeg vil give Israelitterne!"

33

¹ Dette er den Velsignelse, hvormed den Guds Mand Moses velsignede Israel før sin Død. ² Han

sagde: HERREN kom fra Sinaj, fra Se'ir fremstråled han for dem, brød frem i Lysglans fra Parans Bjerge og kom fra Meribat-Kadesj. Ved hans højre lued Ild dem i Møde. ³ Visselig, han elsker sit Folk, alle hans hellige er i hans Hænder; og de sætter sig ved din Fod og tager mod Ord fra dig. ⁴ En Lov har Moses pålagt os. Hans Eje er Jakobs Forsamling, ⁵ og han blev Konge i Jesjurun, da Folkets Høvdinge kom sammen, og Israels Stammer forsamlede sig. ⁶ Måtte Ruben leve og ikke dø, hans Mænd blive dog et Tal! ⁷ Og disse Ord sagde han om Juda: Hør, HERRE, Judas Råb og lad ham komme til sit Folk! Strid for ham med dine Hænder, vær ham en Hjælp mod hans Fjender! ⁸ Om Levi sagde han: Giv Levi dine Tummim, din Yndling dine Urim, ham, som du prøved ved Massa og bekæmped ved Meribas Vand, ⁹ som sagde om sin Fader: "Jeg så ham aldrig!" som ikke brød sig om sine Brødre og ikke kendtes ved sine Sønner, thi de holdt dit Ord og holdt fast ved din Pagt. ¹⁰ De skal lære Jakob dine Lovbud og Israel din Lov, bringe Offerduft op i din Næse og Helofre på dine Altre. ¹¹ Velsign, o HERRE, hans Kraft, find Behag i hans Hænders Værk. Knus Lænderne på hans Fjender, på hans Avindsmænd, så de ej rejser sig mer! ¹² Om Benjamin sagde han: Benjamin er HERRENS Yndling, han bor bestandig i Tryghed, den Højeste skærmer ham og bor imellem hans Skrænter. ¹³ Om Josef sagde han: Hans Land er velsignet af HERREN med det kosteligste fra Himlen oventil og fra Dybet,

som ruger forneden, ¹⁴ med det kosteligste, Solen frembringer, med det kosteligste, Måneskifterne fremkalder, ¹⁵ med det bedste fra de ældgamle Bjerge og det kosteligste fra de evige Høje, ¹⁶ med det kosteligste af Jorden og dens Fylde og Nåde fra ham, der boede i Tornebusken. Det skal komme over Josefs Hoved, over Issen på ham, som er Hersker blandt sine Brødre. ¹⁷ Som den unge Okses er hans Højhed, som Vildoksens er hans Horn; med dem nedstøder han Folkene, så vidt som Jorden strækker sig. Sådan er Efraims Titusinder, sådan er Manasses Tusinder! ¹⁸ Om Zebulon sagde han: Glæd dig, Zebulon, over din Udfart, du, Issakar, over dine Telte! ¹⁹ Til Bjerget stævner de Folkeslag, der ofrer de Retfærds Ofre, thi Havets Overflod dier de og Havsandets skjulteste Skatte! ²⁰ Om Gad sagde han: Priset være han, der skaffer Plads for Gad! Han ligger som en Løve og flænger både Arme og Hjerneskal; ²¹ han udså sig en Forlodsdæl, thi der tilfaldt hans Lod ham. Og Folkets Høvdinge samlede sig. Han fuldbyrdede HERRENS Ret og hans Beslutninger sammen med Israel! ²² Om Dan sagde han: Dan er en Løveunge, som springer frem fra Basan. ²³ Om Naftali sagde han: Naftali er mæt af Nåde og fuld af HERRENS Velsignelse, Søen* og Søvejen har han i Eje. { [*dvs. Genesaret Sø.] } ²⁴ Om Aser sagde han: Aser være den velsignede blandt Sønnerne, han være sine Brødres Yndling og dyppe sin Fod i Olie! ²⁵ Dine Portslåer er Jern og Kobber, som dine dage skal din Styrke være. ²⁶ Der er

ingen som Jesjuruns Gud, der farer frem over Himmelen for at hjælpe dig, over Skyerne i sin Højhed! ²⁷ Den evige Gud er en Bolig, og hernede er de evige Arme. Fjenden drev han bort for dit Åsyn og sagde: "Tilintetgør dem!" ²⁸ Så kom Israel til at bo i Tryghed, Jakobkilden for sig selv, i et Land med Korn og Most, ja, hvis Himmel drypper med Dug. ²⁹ Held dig, Israel, hvo er som du, et Folk, der får Sejr ved HERREN! Han er din Frelses Skjold, haner din Højheds Sværd. Dine Fjender slesker for dig, over deres Høje skrider du frem.

34

¹ Derpå steg Moses fra Moabs Sletter op på Nebobjerget, til Toppen af Pisga, lige over for Jeriko; og HERREN lod ham skue ud over hele Landet: Gilead lige til Dan, ² hele Naftali, Efraims og Manasses Land, hele Judas Land indtil Havet i Vest, ³ Sydlandet og Jordanegnen, Sænkningen ved Jeriko, Palmestaden, lige til Zoar. ⁴ Og HERREN sagde til ham: "Det er det Land, jeg tilsvor Abraham, Isak og Jakob, da jeg sagde: Dit Afkom vil jeg give det! Nu har jeg ladet dig skue ud over det med dine egne Øjne; men du skal ikke drage derover!" ⁵ Og Moses, HERRENS Tjener, døde der i Moabs Land, som HERREN havde sagt. ⁶ Og han begravede ham i Dalen i Moab lige over for Bet-Peor. Indtil denne Dag har intet Menneske kendt hans Grav. ⁷ Moses var 120 År, da han døde; hans Øje var ikke sløvet og hans Livskraft ikke svundet. ⁸ Og Israelitterne græd over Moses i tredive Dage på Moabs Sletter, indtil

Tiden for Dødeklagen over Moses var til Ende. ⁹ Og Josua, Nuns Søn, var fuld af Visdoms Ånd, fordi Moses havde lagt sine Hænder på ham, og Israelitterne adlød ham og gjorde, som HERREN havde pålagt Moses. ¹⁰ Men i Israel opstod der ikke mere en Profet som Moses, hvem HERREN omgikkes Ansigt til Ansigt, ¹¹ når der ses hen til alle de Tegn og Undere, HERREN lod ham udføre i Ægypten over for Farao, alle hans Tjenere og hele hans Land, ¹² og til den vældige Kraft og alt det forfærdelige og store, Moses udførte i hele Israels Påsyn.

Hellig Bibel **The Holy Bible in Danish (OT 1931, NT 1907)**

Copyright © 1907, 1931 Det Danske Bibelselskab

Language: Dansk (Danish)

Translation by: Danish Bible Society

The New Testament is in the Public Domain. The Old Testament is © 1931 Det Danske Bibelselskab 1931.

[The Danish Bible Society]

This etext is distributed by Professor Michael S. Hart through the Project Gutenberg Association at Carnegie-Mellon University (the "Project") under the Project's "Project Gutenberg" trademark and with the permission of the etext's copyright owner.

LICENSE

You can (and are encouraged!) to copy and distribute this Project Gutenberg-tm etext. Since, unlike many other of the Project's etexts, it is copyright protected, and since the materials and methods you use will effect the Project's reputation,

your right to copy and distribute it is limited by the copyright laws and by the conditions of this "Small Print!" statement.

[A] ALL COPIES: The Project permits you to distribute copies of this etext electronically or on any machine readable medium now known or hereafter discovered so long as you:

(1) Honor the refund and replacement provisions of this "Small Print!" statement; and

(2) Pay a royalty to the Project of 20% of the net profits you derive calculated using the method you already use to calculate your applicable taxes. If you don't derive profits, no royalty is due. Royalties are payable to "Project Gutenberg Association/Carnegie Mellon-University" within the 60 days following each date you prepare (or were legally required to prepare) your annual (or equivalent periodic) tax return.

[B] EXACT AND MODIFIED COPIES: The copies you distribute must either be exact copies of this etext, including this Small Print statement, or can be in binary, compressed, mark-up, or proprietary form (including any form resulting from word processing or hypertext software), so long as *EITHER*:

(1) The etext, when displayed, is clearly readable, and does *not* contain characters other than those intended by the author of the work, although tilde (~), asterisk (*) and underline (_) characters may be used to convey punctuation intended by the author, and additional characters may be used to indicate hypertext links; OR

(2) The etext is readily convertible by the reader at no expense into plain ASCII, EBCDIC or equivalent form by the program that displays the etext (as is the case, for instance, with most word processors); OR

(3) You provide or agree to provide on request at no additional cost, fee or expense, a copy of the etext in plain ASCII.

LIMITED WARRANTY; DISCLAIMER OF DAMAGES

This etext may contain a "Defect" in the form of incomplete, inaccurate or corrupt data, transcription errors, a copyright or other infringement, a defective or damaged disk, computer virus, or codes that damage or cannot be read by your equipment. But for the "Right of Replacement or Refund" described below, the Project (and any other party you may receive this etext from as a PROJECT GUTENBERG-tm etext) disclaims all liability to you for damages, costs and expenses, including legal fees, and YOU HAVE NO REMEDIES FOR NEGLIGENCE OR UNDER STRICT LIABILITY, OR FOR BREACH OF WARRANTY OR CONTRACT, INCLUDING BUT NOT LIMITED TO INDIRECT, CONSEQUENTIAL, PUNITIVE OR INCIDENTAL DAMAGES, EVEN IF YOU GIVE NOTICE OF THE POSSIBILITY OF SUCH DAMAGES.

If you discover a Defect in this etext within 90 days of receiving it, you can receive a refund of the money (if any) you paid for it by sending an explanatory note within that time to the person you received it from. If you received it on a physical medium, you must return it with your note, and such person may choose to alternatively give you a replacement copy. If you received it electronically, such person may choose to alternatively give you a second opportunity to receive it electronically.

THIS ETEXT IS OTHERWISE PROVIDED TO YOU "AS-IS". NO OTHER WARRANTIES OF ANY KIND, EXPRESS OR IMPLIED, ARE MADE TO YOU AS

TO THE ETEXT OR ANY MEDIUM IT MAY BE ON, INCLUDING BUT NOT LIMITED TO WARRANTIES OF MERCHANTABILITY OR FITNESS FOR A PARTICULAR PURPOSE. Some states do not allow disclaimers of implied warranties or the exclusion or limitation of consequential damages, so the above disclaimers and exclusions may not apply to you, and you may have other legal rights.

INDEMNITY

You will indemnify and hold the Project, its directors, officers, members and agents harmless from all liability, cost and expense, including legal fees, that arise directly or indirectly from any of the following that you do or cause:

[1] distribution of this etext, [2] alteration, modification, or addition to the etext, or [3] any Defect.

WHAT IF YOU *WANT* TO SEND MONEY EVEN IF YOU DON'T HAVE TO?

Project Gutenberg is dedicated to increasing the number of public domain and licensed works that can be freely distributed in machine readable form. The Project gratefully accepts contributions in money, time, scanning machines, OCR software, public domain etexts, royalty free copyright licenses, and whatever else you can think of. Money should be paid to "Project Gutenberg Association/Carnegie-Mellon University".

2021-07-19

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 22 Nov 2019

513e5c96-9333-5304-9e1c-c284344d9d1c